

- Baş yazı: İnsan, siyaset ve amaç.
- Proletarya partisi üzerine teorik belirlemeler, Türkiye ve Kürdistan'daki yanlışlar.
- Kürdistan Kurtuluş Partisi Genişletilmiş Merkez Komitesi Sonuç Bildirisi.
- Büyük Ekim Devrimi'nin 71. yıldönümünde içinde bulunduğumuz durum.
- Di sersaliya 71.ema Şoreşa Gala-rezan de rewşa ke em tedane.
- Bir işkenceci'nin sonu üzerine.
- Politeknik Direnişi'nin yıldönümünde, Yunan-Kürt halklarının dostluğunu pekiştirelim!

ORGANA PARTIYA RIZGARIYA KURDISTAN

Bijî Têkoşîna Gelên Bîndest û Karkerên Dine

rızgari

Yaşasın Dünya İşçileri ve Ezilen Halkların Mücadelesi

KÜRDİSTAN KURTULUŞ PARTİSİ ORGANI

SERMAWEZ/KASIM 88

İNSAN, SİYASET VE AMAÇ**BAŞ YAZI**

Düşünen her birey, yaşamının ilk yıllarında başlayan ve ölümüne kadar süren süreç içinde belirli amaçlara sahiptir. Çevresindeki olaylara vakıf olduğu, onları algıladığı ve kavradığı andan başlayarak, yaşantısını sürdürmek zorundadır. Bu zorlu mücadele için hayatın bazı kurallarını da kendisine amaç olarak seçer ve bunları uygular..

İnsan, daha yaşamının ilk yıllarında olguları algılamasına karşın, sabit kararlarla hareket edemez. Bu değişkenlik, hayata müdahale edebilme durumuyla yakından ilgilidir. Süreç, insanları belli oranlarda olgunlaştırır. Devamlı ilerleyen ve olguların kavranmasının daha da somutlaşması ile insanın kendi başına karar vermesi de olgunlaşır. Nesnel amaçlar çerçevesinde insanın mücadelesi de başlar.

İnsan yaşamını ilgilendiren birçok sorun, ilk dönemlerde çevrenin etkisi altındadır. İnsanların birbirleri ile olan ilişki ve bağlantıları, karşılıklı etkileşim içinde gelişir. İnsan bu karşılıklı etkileşim içinde ve çevre koşullarının zorunlu baskısı altında biçimlenir ve davranır. Bu etkileşim ile

İnsanın amaçları arasındaki bileşken üzerinde bireyin mücadele ve davranışı başlar.

- II -

Sınıflı toplumlar, kendilerine özgü görece özerk yanları taşımakla birlikte, genel ve evrensel kuralları gereği belli felsefe anlayışı ile bireye yüklenir, onu kendine çekmeye ve yönlendirmeye, yönetmeye başlar. Sistem olarak kapitalizm, elindeki teknik araçlar ve devlet aygıtı ile bireyden güçlüdür ve olanaklıdır. Rahatlıkla toplumsal tüm kesitlere girebilme, onları etkileme şansına sahiptir. Bu yapılanma içinde birey ile sistem arasında çelişmeler başlar. Ya sistem ile uyum içinde yaşamını sürdürür ya da onunla çelişerek dışlanır. Bu ekonomik yabancılığa süreci ağır ve baskıcı olarak kendini hissettirir. Kendi başına güçsüz olan birey, toplumsal birliktelikler arar, geleneksel yapısını yer yer terk eder, olguları kavrama ve algılama süreci somut çalışmalara ve mücadeleye dönüşür.

Bireye sistem tarafından dayatılan yaşam bi-

çimi ve perspektifler,değiştirilemez ve tartışılmaz olduğundan,iradesi dışında gelişirler.Bu andan itibaren psikolojik bir tekilleşme başlar.Ve insan tercihler karşısında kalarak bocalamaya başlar.Bu yapı karşısında mücadeleyi seçenlerin tek başlarına yapacakları pek fazla birşey yoktur..

Burjuvazi,toplumsal olarak alt ve orta sınıf ve tabakalardaki bireylere özgün birçok yaşam biçimleri yaratmıştır ve bunları kendi egemen sistemine hizmet için sistemli olarak kullanır.Bütün boşluk ve doyumsuzluklardan yararlanır.Devlet aygıtını baştan sona bu biçimde düzenler.Ancak,bütün çabalarına rağmen,istediği gibi etkin olamaz.Kendi içindeki çözümsüzlükler,çelişkiler ve egemenliği için kullandığı baskı ve zulüm,uzun vadede toplumsal olarak etkileme olanağını kırar.Emekçi kesimler ve sisteme karşı mücadele içindeki bireyler yeni bir yaşam biçimini amaç edinerek,burjuvazinin dayattığı perspektifleri reddederler.Burjuvazi ile bu kesimler arasında uzlaşmaz çelişki ve çatışmalar başlar.

- III -

Amaçsız birey olamaz.Amaçsız bireyin sonu
2

gelmiş demektir.Fiziki olarak ortada olsa bile, yaşayan bir ölüden farksızdır.Tersine,burjuvazi,amacı belli ve somut yaşam biçimleri içinde net davranır;ilişkilerini buna uygun düzenler,kültürünü buna uygun oluşturur.Amacına uygun düzeylerde gerilediği zaman ise,burjuvazinin sonu gelmiş demektir.

Amaçsızlık genellikle yoksul,ezilen,sömürülen kesimlerde yaygındır.Bunlar serseri birer mayın gibidirler.Çok tehlikelidirler.Özellikle,burjuvazi,böyle bir amaçsızlığı yaygınlaştırır.Belirsiz bir yaşamı önerir.Mistik duyguları kamçılar.Ve bunu bilinçli olarak kullanır.Sosyalist siyasal mücadelede yer yer ortalığa çıkan böylesi unsurlar ise,mücadeleye büyük zararlar verirler.Burjuvaziye ve onun önerilerine çabucak yatabilecek olan bu unsurların,görünüşte çalışıp "zengin" olma duyguları nedeni ile sistemli olarak kuyruk sallamada çok mahir oldukları bir gerçektir.Bu davranışları ile burjuvaziye de "meşrulaştırma" eyleminden geri durmazlar.

Amaçsız olarak ortada dolaşan ve nereye ne zaman çarpacakları belli olmayan unsurların her şeyde idare-i maslahat ettikleri,aşırı liberalizmi körükledikleri ve disiplinsiz,derbeder bir yaşantıyı

tercih ettikleri ortak özellikler olarak görülür. Bunların ıslahı zordur ve yaşamları uzun bir süreç içinde tamamen yalpalanmalarla doludur. Karşı-devrim bunları hemen örgütlendirmeye çabalar. Siyasal bir örgütün yapacağı ise, bunları karşı-devrime malzeme olarak vermemek ve sabırla devrimci saflarda örgütlendirmektir. Bu zor işin üstesinden gelmek siyasetin temel olaylarından biridir.

Burjuva sınıfına terfi eden unsurlar ise, gerekli araç ve gerçelere sahip olduklarından, amaçlarının gerçekleşmesi yolunda pek zorluk çekmezler. Bunların zor dönemleri, emekçi yığınların öfkelerinin maddi bir güce dönüştüğü tarihsel süreçten itibaren başlar. Sorunu siyaset açısından düşünürsek, biz emekçiler için bu iş kolay değildir. Uzun bir mücadele dönemi, aşırı derecede fedakarlık ve kararlılık gerektirmektedir. En önemlisi de, amacımıza uygun tüm özelliklerimizin ve yeteneklerimizin örgütlendirilmesi ve maddi bir güce dönüştürülmesi gerekiyor. Yaşamın sıradan ve basit araçlarına sahip emekçiler, çağın en modern araçlarını ellerinde bulunduran burjuva mekanizmasına karşı nasıl savaşıacaklarını bilmek zorundadırlar. Bu, örgütlü bir mücadeleyi gerektiriyor..

Mücadele kendi başına soyuttur. Ne için, kime karşı ve nasıl mücadele edileceğini bilmek zordur. Bu sorular ortaya çıktığında, toplumsal kesitlerin her birinden ayrı cevaplar gelir. Bu sorunlara yaklaşım farklı olur..

- IV -

Amaç, insanın sağlıklı ve istikrarlı yaşamasının bir garantisidir. Amacı olanların ne yapacakları bellidir. Siyasette bilinç ve inanç unsuru ile birlikte amaç da belirleyicidir. Herbiri ayrı ayrı içeriğe sahip olmasına karşılık birbirlerini tamamlarlar. Bilinç ve inanç sahibi unsurlar siyasal olarak amaçtan yoksun oldukları zaman, siyasette kişilik kazanamazlar. Biz, bu unsurlara siyaset açısından mücadeleyi de eklemek zorundayız..

İnsan, yaşamında tüm bunları birleştirmelidir. Ancak, o zaman başarıya ve amacına ulaşabilir. Ancak, bu kolay olmaz, elbette, alın teri dökülecek ve işin kurallarına göre davranılacaktır. Her çalışma, her uğraşı belli bir süreyi kapsar, emek ister, fedakarlık ve özveri ister.. Hiçbir şey "gökten zembille inmez".. Doğada herşey birbirine bağlı ve bağımlıdır. Siyasette de böyledir. Amaç sahibi her insan siyaseti kendisine meslek edinmelidir.

insan düşünen ve siyasal olan bir varlıktır..Bu tür bir meslek edinme er ya da geç amacın gerçekleşmesini sağlar.

Mücadelenin şu ya da bu yerinde birçok insana rastlamak mümkündür.Bunların bir kısmı tesadüfen mücadele içindedirler.Siyaseti kendilerine hiçbir zaman meslek edinmemişlerdir.Ya amaçları yoktur,ya da siyaseti kendilerine amaç edinmede ikirciklidirler.

Her meslek kendine özgü kültürü de oluşturur.Bu nedenle siyaseti kendine meslek edinmeyenler,belli bir siyasal kültüre de sahip değildirler.Ömürlerinin sonuna kadar siyasetle "uğraşsalar", yine "sıradan bir nefer" olmayı bile başaramazlar..Bu insanlar ciddi bir ürün de veremezler.Biz devrimciler siyaseti kurallarına göre işletiriz ve siyaseti bir hobi ya da fantazi olarak görmeyiz.Siyaset ciddi bir iştir.Tüm mesleklerden ayrı bir yere ve öneme sahiptir..Kuralları kendine özgüdür.Özellikle bunu çok iyi kavramalıyız..

Siyaseti meslek edinme,ciddi bir meslek edinme her birey için temel amaç olmalıdır.Özellikle mücadelede olanlar için bu kaçınılmazdır.İşte bu noktadan itibaren,sorun tekillikten çıkarak,kolektif ve çoğulcu bir duruma geçmektedir.Daha

önce de belirttik,siyaset te diğer meslekler gibi kendine özgü kültürü ve bununla birlikte gerekli ilişki ve sorumlulukları gerektirmektedir.Bir birey siyaseti kendine meslek de edinse,tek başına bir hiçtir.Tekil siyaset insanı hastalıklı yapılar,"entellektüelizme" götürür..

Siyasette amaçlar birleştirilmek zorundadır.Bu mücadelenin gerektirdiği bir zorunluluk ve siyasete özgün gelişen bir kültürdür aynı zamanda..

- V -

Biz,siyasette amaç sahibi olunması gerektiğini belirtirken hep olumlu noktadan hareket etmeye çalıştık.Ancak,siyasette amaçlı uğraşı veren herkes olumlu bir pozisyondadır diyemeyiz..

Sınıflı toplumlarda egemen olan burjuva mekanizması o kadar güçlü ve etkime alanı o kadar genişler ki,ideolojik ve kültürel olarak bir baskı oluşturmuştur.Çağımızdaki teknolojik gelişme de işin içine katılırsa bunun kapsamı daha iyi anlaşılır.Sosyalizm için uğraşanların,devrimcilerin bir bütün olarak bundan kurtulmaları hemencecik mümkün değildir.Bu,bir sistemin doğal mantığıdır.Karmaşık bir yapı gösterir.Kapitalist bir toplumda her tarafı sistemin araç ve gereçleri,ku-

ralları ile kuşatılmış olan yapı içinde,sosyalizmi o topluma egemen kılmak için mücadele edenlerin elbetteki,bir yüzleri kapitalizme diğer yüzleri ise,sosyalizme dönük duracaktır.Kapitalizmden etkilenmemek mümkün değildir.Bu yapı içinde, birçok motifleri tatmin olmamış unsurların, "kıvırtmaları",burjuva kültüründen etkilenerek,sosyalist mücadelede ve toplumsal kurtuluş için mücadelede tekilliğe düşmeleri her gün görülen olaylardır.Bunu yakından tanıyor ve biliyoruz.. Hefe ulusal kurtuluş mücadelesinin şu ya da bu yerinde,vatanından kopmuş,metropollere sığınmış olanların durumları daha da acınasıdır..

Yaşadığı çevreden dıştalanarak,devamlı horlanan,küçümseyen,ezilen ve baskı gören unsurların,sosyalist siyasal mücadeleye atılarak -uzun ve kararlılık isteyen,aynı zamanda zor olan yanı görmeden- kendi egolarını tatmin için "keskin" devrimci kesilenlerin nefesleri elbette kısa sürede kesilecektir.Burjuvazinin bunlara sunduğu "nimetler" azımsanamaz..Bu tür unsurlar "amaçlarına" varmak için her oyuna başvurlar,vurdururlar ve gerekirse uzun süre sessiz de kalabilirler.Bu mantığın sosyalist siyasal mücadeledeki tekilliği büyük tahribatlar yaratır ve yaratmıştır

da.Kendi amaçları için siyaseti araç olarak seçenlerin -önceden hazırlanmış ya da sonradan bu yola girmiş olanlar- binlerce örneklerini tarihte gördük,şimdi de görüyoruz..

Ülkemizde de siyaseti kendi sinsi amaçları için araç olarak kullananlar az değil..Bu unsurlar çok tehlikelidirler,hemen durumlarını rasyonelleştirebilirler.Çok ustaca gizlenebilirler.Bir ayakları devletin istihbarat kurumları ve polisinde diğeri ise,provakasyon düzenleyiciliğindedir..İstese istemese buraya gidecektir..Bunlarla mücadelede -hangi yanlarını gösterirlerse gösterebilirler- çok dikkat etmeliyiz.Bu tür bireyler etken duruma geldikleri zaman,amaçlarına ulaşmak için her şeyi -ama her şeyi- yapabilirler.Etrafımızda binlerce örneğini yaşıyoruz..Siyasetlerin "tepesine" bile tünelerler, "ciddi jest ve mimiklerle" de konuşsalar,teorik nutuklar da atsalar,ayaklarını hiçbir zaman ülkemizin ve ulusumuzun kurtuluş mücadelesine "basamazlar"..Kendi durumlarını kamufle etmede de çok başarılıdırlar.Her davranışlarına teorik kılıflar bulmada,hiçbir şey anlatmayan lafları ile durumlarını cilalamada,emek ve alın teri ile,büyük sabır ve kararlılıkla üretilen teorik,ideolojik ve siyasal önermeleri sağın-

dan solundan cimbızlamada ve işlemez duruma sokmada çok yeteneklidirler.Bunlar her şartta karşı-devrimin ve burjuvazinin uşaklığını yapmak-tadırlar..

Bir de siyasal yaşamda daha alt kesimde bulunanlar vardır.Bunlar tıpkı küçük kasabalarda kurulan köy pazarlarındaki simsarlara benzerler ve yakayı çabuk ele verirler..Siyasi mücadelede bu tiplerin mutlaka ıslah edilmeleri gerekir ya da mücadeleden dıştalanmalıdırlar.Örgütlenmenin tabanını devamlı kemiren,siyasal mücadelede bunalım yaratan ve son tahlilde polisin kullanabileceği bu unsurların palazlanmalarına,hiç bir zaman mücadele edilmemelidir...

-VI -

Ulusumuzun ve ülkemizin yüksek toplumsal çıkarlarını amaç edinmeksiz etken bir unsur olmanın olanağı yoktur.Böyle olursa bile kendi başına insanın yetenekleri ve çabası işin yarısına kadar gidebilmesini sağlar.Bundan öteye ise,yardımcı faktörlerin olması gerekir.İnsanların işbirliği,birlikte çalışma alışkanlığının yaratılması zorunludur.Eğitim,deney ve tecrübe,yardım,koruma vb..gibi faktörlerin katkısı bireyin etkinliğini

sağlar..Böylece siyasette amaç olgusunu belirleyen yanları şöyle sıralayabiliriz:1-bilinç,inanç ve kararlılık ile mücadele,2-yardımcı faktörlerin katkısı.Bu yardımcı faktörlerin örgütlü yapısı ise en önemlisidir.Bu aşamalardan geçmeyen unsurlar,mücadelenin bütünlüğü içinde yer alamaz ve amaçlarına ulaşamazlar..

Sonuç olarak diyebiliriz ki;

İnsan hayatın her alanında amaçlı yaşamak durumundadır.Amaçlar kendi çıkarlarımız için değil,toplumsal menfaatlerimiz içindir.Sorun,amaçları bir bütünlük içinde bilince çıkarmak, siyasal mücadelede yer almaktır.Siyasal mücadele uzun,çetin bir süreci gerektirdiği için,kararlı, sabırlı,örgütlü olmanın zorunluluğu kendini dayatmaktadır.

Ulusumuzun özgürlüğü ve ülkemizin bağımsızlığı için büyük amaçların gerçekleşmesi yolundaki siyasal mücadelede kararlı,bilinçli olarak ilerlemeliyiz.

PROLETARYA PARTİSİ ÜZERİNE TEORİK BELİRLEMELER

TÜRKİYE VE KÜRDİSTAN'DAKİ YANILGILAR *

(...)

Parti sınıf öncüsü olarak alabildiğine örgütlenmiş bir olgunun ifadesidir. Lenin, Akselrod'la olan polemiklerinde bu konuyu ele alıp irdelemiş, açık hale getirmiştir. Parti, program, tüzük ve bu düzeylerin ruhuna uygun ilkelerle biçim ve hayatıyet kazanır. İlkelerin uygulanması, anarşiye karşı temel bir güvence olarak kabul edilir. Örgütçü unsurlar, program perspektiflerindeki fonksiyonları: tüzük ve ilkelerle üretirler. Partiye yardım eden herkesin parti üyesi olarak kabul gördüğü yolundaki düşünsel olgulara karşı Lenin, ciddi amansız bir mücadele vermiştir. (1902 Eylül koşullarında) Parti üyeliğinin ölçütü olarak "bir komitede fiili görev alarak çalışma, aidat verme, ideolojik ve siyasi tezleri benimseme" şartlarını öne süren Lenin, parti içinde anarşiye neden olan burjuva tezleri mahkum

etmiştir. Parti'nin diyalektik oluşumunun güçlü temel üzerinde gerçekleşmesi parti içerisinde renksizlik ve kararsızlığı ortadan kaldıracak yegane güvencedir. Parti, ancak böylece yığınlar üzerinde geniş bir etkiye, çok yanlı ve zengin bir verimliliğe sahip olacaktır. İşte, ülke genelinde böylesi bir Parti'nin zorunluğu ve gerekliliğini Kürdistanlı marksistler belirlemiş durumdadırlar. (...) Bugün gündemde böyle bir örgütlenmenin bulunması isabetli bir siyasi refleks ve aksiyondur. İşçi sınıfının öncüsü olan partinin tüm sınıfla özdeş tutulması ya da karıştırılması da yanlış ve tehlikeli bir anlayıştır (!) Bununla birlikte "yalnız devrimcilerin örgütü" anlayışı da yanlıştır. Parti salt devrimciler örgütü olmaktan ibaret değil, aynı zamanda, tüm bir dizi işçi örgütleri de parti olgusunun etkin unsurları arasında değerlendirilir. Aksi bir anlayış, teorik

ve pratik alanda örgütsel karışıklığa neden olur.Ya da parti ile partisizliği birbirine karıştırmayı haklı göstermek,sorunu saptırarak;hareketin derindeki köklerine ilişkin toplumsal,siyasi ve tarihsel sorunu teknik,örgütsel sorunla karıştırmak olur.Sınıf partisi olmanın temel kıstası tüm proletaryayı devrimci marksist bir tarzda yönetmektir.Küçük-burjuva aydın unsurların pratik dünyalarını ya da küçük-burjuva ihtilalcilerinin eylemsel çizgilerini aşamamış örgütlenmeler,asla proletarya örgütlenmesine adım atamazlar. (...)

Geniş işçi hareketi ile çevrilmiş ve güçlendirilmiş bir parti'nin program hedeflerine ulaşma mücadelesinde,üstesinden gelemeyeceği bir zorluk ve çözemeyeceği problem olamaz.Bugün siyasi bunalımın temel kaynağı,kısır dar grup örgütlenmelerinde duruyor.Grup örgütlenmelerini herşey olarak gören çarpık ve marksist olmayan anlayışların kırılması gerektiğini,pratik göstermiş oluyor. (...) Bu tür örgütlenmeler, kendilerinin "meslekten devrimciler" tarafından oluştuğunu iddia ediyorlar.Hem de,kendilerini sınıfın yerine koyma çarpıklığına ve saplantısına düşüyorlar.Proletaryanın en ileri unsurların-

dan meydana gelmiş bir parti,profesyonel ve sınıf intiharından geçmiş devrimcilerden teşekkül etmiş olmakla birlikte;geniş yığınlara,kitlelere dayanan;olağanüstü dar ve gizli olan,aynı zamanda iyice geniş,gevşek örgütlenmelere kadar uzanan,her basamakta ve ayırmada örgütlerden de teşekkül etmeledir.İllegal çekirdeklerden legal örgütler ağına kadar genişleyen,bir başka deyişle legal örgütler ağıyla kuşatılmış illegal çekirdeklerden oluşmuş bir parti,ancak mücadelede devrimci fonksiyonlar üretebilir.Konuya somut bir ifade getirirsek;marksist bir parti,yığınların,sınıfın desteğini kazanmak zorunda olan bir örgütlenmedir.Gizli olan ve olmayan örgütleri kapsamak durumunda olan partiyi,çevirmesi gerken sınıf proletarya ve geniş kitlelerdir.Ülke devrimcileri,böylesi bir örgütlenmeye ulaşabilmek için,grupçu fanatik anlayışlardan vazgeçmelidirler.Bu bağlamda ülkenin temel ve asal çıkarları esas alınmalıdır.Belirlenen bu düzeye ulaşmanın da önkoşulu,ülkede oluşturulması zorunlu merkezi tek komünist partinin gerekliliğinde düşünce birliği sağlamaktır.Elбетteki,bu birleşme kaba mekanik yöntem olarak kavranmamalıdır.Bu konuda birleştirici platformlar orga-

nize edilebilir.Ülkenin tüm kadro zenginliklerinin siyasal birliğinin önkoşullarının hazırlanmasında birleştirici platformlar denemeye değer olarak kabul edilmelidir.

Grup fikirlerinin ve aksiyonunun,gelişmenin ve dönüşmenin önüne geçen "otoritesi"nin yerini güçölü,siyasal ve sosyal kurtuluş mücadelesine öncülük yapabilecek bir siyasal güce ihtiyaç var.Bu tahrisel görevin yerine getirilmesi devrimci marksistlerin omuzlarında duruyor. (...) Olayların ardından sürüklenme yerine,olayların örgütleyicisi olmak yolunda bir tarihsel olay gündemde bekliyor.Grupçu her atraksiyon bu görevin önünde bir engel olarak değerlendirilmek durumundadır.Ülkedeki olayların devrimci girişkenliğe ve etkinliğe yönelttiği ve yüklediği istemler,yoğun bir süreçle atbaşı gidiyor.Toplumsal ve ulusal hareketin,sayıca durmadan artan yeni akımlarına,bir ırmak yatağı yaratmasını bilen merkezi bir marksist öncü örgütleyicileri,bu bağlamda hayati derecede önemli fonksiyonlar üreteceklerdir.Ulusal mücadelenin yükseliş koşullarını yaşadığımız bu dönemde;ülke genelinde merkezi bir öncülük için çabaların yoğunlaştırılıp nitel bir aşamaya sıçramasıyla

birlikte,ulusal kurtuluş cephesinin oluşturulması sürecine de ciddi programlar düzeyinde adım atılmalıdır.Örgütlenme gibi temel bir görev çerçevesinde,yeni görevlerin gündeme gelmesi,yeni güçlerin doğması,grup örgütlenmeleri düzeyinde siyasal ve ideolojik çalkantıların gündeme girmesi ise kaçınılmaz bir olgu olarak kavranmalıdır.

Şu bir gerçek ki,süreç,şu ya da bu biçimde de olsa işliyor.Ancak,sürece müdahale etmek gerektiği yaygın bir kanı olmasına rağmen,grup duvarlarına çarpan kollektivizasyon faaliyetleri,bugünkü ortamda istenilen ve hedeflenen düzeyleri doğurmakta oldukça zorlanıyor..Sürecin genel perspektifinden çıkarılan ders ve devinimlerin ışığında,ciddi kapasitelerin oluşturulması,gözünü hırs ve ihtiras bürümüş dar grup atraksiyonlarınca engellenmeye çalışılıyor.Sosyalist hareketi doğru sonuçlar çıkarmaya etkin ve hızlı biçimde zorlayan bu problemlerin çözümünün temel ve vazgeçilmez koşulu,ülke devrimci ve demokratik hareketi içindeki fedekar kadroların (hangi gruptan olurlarsa olsunlar) ideolojik ve siyasal birlikteliklerini sağlamak ve bu devrimci perspektifi,örgütsel,programatik bir perspektifle

taçlandırmaktır.Fraksiyon hareketinin etkisiz hale getirilmesinin bir başka yöntemi yoktur. Kısır ve sınıf dışı ideoloji ve politika ve küçük-burjuva unsurların özelemleri ile örtüşen grup örgütlenmeleri Kürdistan'daki Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'ni yanlış kanallara sevk eden,ciddiyet dışı sorumsuzluklarla dolu mesajlar saçmaktadır.Bu zararlı "kalelerin" ele geçirilmeleri ve fonksiyonsuzluk içinde eritilmelerinde yegane aracın parti olduğu unutulursa;sürecin ve sorunun gerçek karakteristik öğelerini ve oluşumlarını kavrayamayız.Açıktır ki,böyle bir parti,henüz yaratılabilmiş değil.Ancak,Kürdistanlı marksistlerin bu yöndeki programatik hedeflerine doğru ilerlediklerini güvenli bir tarzda tespit etmek ve söylemek gibi bir uslubun yanlış olmadığı kanısındayız.Esasen grupçuluğun mekanik boyutlarda egemen olduğu platformlarda,süreç,devrimci marksist parti örgütlenmesinin maddi temellerini oluşturma sürecidir.Bu sürecin canlılığı ise,ideolojik,teorik ve siyasal tezlerin marksist kadrolarca gündemde tutulmasına ve yanlışla karşı teorik-pratik amansız bir mücadelenin sürdürülmesine;mevcut koşullar içerisinde parti oluşumlarının hızla yaratılması ve gelişti-

rilmesine bağlıdır.Bu,hayati bir olgudur.Çünkü,hiçbir devrimci hareket,yerleşmiş ve sürekliliğe kavuşmuş,önder parti olmaksızın varlığını sürdüremez,görevlerini yerine getiremez..

Şu ve bu biçimde ya da kendiliğinden mücadeleye sokulan hareketin temelini oluşturan ve ona katılan yığınlar ne kadar geniş olursa böyle bir partinin zorunluluğu öylesine ivedidir ve bu partinin öylesine sağlam olması gereklidir. Anti-sömürgeci ulusal demokratik nitelikli potansiyel böylesi bir perspektifin içinde ancak bir anlam ifade edebilir. Böyle bir parti,yukarıda da belirttiğimiz gibi,en başta meslek olarak devrimci çalışma ile uğraşan unsurlardan oluşmalıdır.Sömürge ülkemizde böyle bir partinin üye sayısı ne kadar çok kısıtlanır ve üyeler amatör olmayan unsurlardan oluşursa,örgütün karşı devrim saldırılarına uğraması o kadar zor ve güç hale gelir.Sempatizanların harekete katılma ve etkin çalışma koşulları da bu oranda genişleme olanağı bulur.Organize bilinç öğesinin sürece egmen hale getirilmesi,kendiliğindenliğin panzehiridir.Ülkede proletarya hareketinin bağımsız bir ideoloji ve politikayla organizesi,genel organizeinin özü olarak değerlendirilmelidir.

Gerçekçi bir tesbitle şunu söyleyebiliriz ki; ülkede kendiliğinden gelişen hareketin burjuva ideolojilerin buyruğu altına girme şansı daha yüksektir. İşte, buna karşı, zorunlu olarak, çok kapsamlı olmaması, olabildiğince kapalı olması ve mesleği devrimci çalışma olan unsurları içine alması gereken marksist parti, kendiliğindenliğin organizesinde ve hareketin bilinçli kanallara sevkedilmesinde yegane araç olarak bilince ulaştırıldığında, burjuva aksiyonlara alternatif bir perspektifi de oluşturur. Böylesi bir parti, Lenin'in Ekonomistlere verdiği cevapta vurguladığı gibi "devrimciler örgütü"dür ve bütün hareketin direnme gücünün güvenceye alınmasının bir yoludur. Temel ve vazgeçilmez bir yol... Mücadelenin başarısı açısından böyle bir perspektifi oluşturmak merkezi bir önem arz ediyor. Eğer, işe başka başka örgütlerle koyulmaya başlanırsa (örneğin; sendika, dernek, kooperatif, gençlik örgütlenmeleri vb.) ne şu ne de bu hedef gerçekleştirilebilir. Geçmişin pratiği bunun zengin örnekleriyle dolu. Bir parantez açarak belirtelim ki, işe yanlış başlamanın çarpıcı bir örneği olan gençlik dernekleri örgütlenmesi özünde derin bir örgütsüzlüğün ifadesiydi. Pratik bu gerçeği

bir kez daha kanıtladı. Öncülük rolünü ancak devrimci bir teorinin yönettiği parti yerine getirebilir. Siyasi mücadele ile birlikte ideolojik mücadelenin koparılamaz bir bütün oluşturmalarının ana espirisi, maddi örgütsel düzeyin yaratılmasına bağlıdır. "Devrimci teori olmadan devrimci hareketin olmayacağı" yerleşmiş bir kuraldır. Gruplar dünyasında düşünme kemikleşmesine karşı, marksist teori ile mücadele etmek, saptanan hedeflere ulaşmada vazgeçilmez belirleyici özelliğe sahip bir yöntemdir. Bu bağlamda yaşanan genel ve özel süreçte ilke pazarlığına girilemez. İlke pazarlığı mekanik, hantal ve belirli güçlerin aritmetiksel toplamlarından ibaret, dağılmaya mahkûm düzeyleri doğurur. Bugün, ülke koşullarında devrimci teorinin önemi her zamankinden daha fazla artmış bulunuyor. Grupçu ve "silah" unsuruna dayalı reklamcı hareketlerin aksine, devrimci marksist teorinin inşasının ülke gerçeklerinde daha bir önem kazanmış olması burjuva ve küçük-burjuva aksiyonların pratik ve teorik tasallütlerine karşı proletarya hareketinin güvenceye alınmasının ön koşuludur. Bu nedenle ilkelerin hiç bir şekilde pazarlık konusu yapılmasına izin verilmeme-

lidir. İlke pazarlığını davet eden tutum ve politikalara karşı, genel devrimci hareket içinde uyurluğu yükseltmek; teorik ve pratik bütünselliği ilkeler temelinde sağlamak ve bilince çıkarmak gerekiyor. Devrimci hareket, ideolojik-teorik inşada ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinin program hedeflerini belirleyerek mesafeler katetti. Bugün siyasi insanın ideolojik-teorik inşada katedilen mesafeleri bir bütün halinde içermesi gerekir. Bu yapılmadı mı, öncülük fonksiyonlarını toplamak olanaklı hale gelmez. Partileşme düzeyinde oluşum sürecini yaşayan merkezi önder güç ve öğelerin ideolojik-siyasal inşayı koordineli bir tarzda hayata geçirici programlar oluşturmaları, sürecin olgunlaşması açısından merkezi bir önem arzeder. Birine ağırlık verip diğerine vermemek anlayışı, oluşturulacak olan yapının başlangıçta çarpık ve çelimsiz doğmasına neden olur.

Kürdistan koşullarında ulusal ve sosyal mücadelede öncülüğü alacak bir partinin, dünya'da hiç bir partinin karşılaşmadığı görevlerle karşı karşıya olacağı gerçeği unutulmamalıdır. Dört parçadaki ulusal kurtuluş mücadelesi ile birlikte, sosyal kurtuluşun program hedeflerine ulaş-

mayı da önüne koyması gereken böyle bir parti, enternasyonal boyutlara da sahip olmak zorundadır. Kürdistan'ın askeri işgalden arındırılması ile birlikte, özgür ve bağımsız ülkemizde proletarya iktidarını hedefleyecek olan böyle bir parti (buna Komünist Partisi demek yerinde bir nitelendirme olacaktır) ulusal plandaki görevleri ile uluslararası plandaki görevlerini kaynaştırmakla yükümlüdür. Komünist hareket, kendine özgü varlığı bakımından enternasyonaldır (!) Bu, ülkedeki hareketin başka ülkelerin deneyimlerini işlemesi halinde (deneyimlerin basit olarak bilinmesi, ama kopye edilmesi değil) ancak, başarılabileceği anlamına gelir. Bu deneyimlere karşı eleştirel bir tavır ve onların bağımsız olarak incelenmesi ise, olgunun bir başka espirisidir. Bu espiri ise, güçlü bir teorik-ideolojik yapı ve siyasi deneyimi gerektirir. Proletarya hareketinin, genel siyasi mücadeleyi doğru çizgisinden ayırma tehlikesini belirgin olarak gösteren küçük-burjuva akımları devrimci bir perspektif içinde eritmeyi başaramamış olması, ülkemizdeki siyasi mücadelenin en zayıf halkasını teşkil etmektedir. Buradaki ideolojik mücadele ile siyasi mücadelenin birlikteliğinin büyük bir

önem taşıdığını bu bağlamda yeniden vurgulamak gerekiyor..Öncü, inşa sürecini diyalektik olarak bütünsellik içinde sağlamak ve süreçte kazanılan, kurulan ve belirlenen ilkelere sıkı sıkıya bağlı kalacak biçimde bir politikanın temellerini de oluşturmakla yükümlüdür. Ülke devrimcilerinin ve proletaryasının önünde ölçülemediyecek kadar zorlu sınavlar vardır.

Kürdistan'daki merkezi öncü proletarya partisinin, ulusal kurtuluş mücadelesindeki görevleri ile bağlı ve bağımlı olarak; bölgesel düzeyde de Türk, Arap ve Fars komünist hareketleri ile birlikte, öncülük fonksiyonlarını üstlenmesi gibi devrimci bir görev de gündemdedir. Bölgesel düzeyde enternasyonal bir yapı içinde kapitalist sisteme ve sömürgecilığe karşı bütünleşmenin siyasal zeminini oluşturmak da pekala mümkündür. Sömürgeci zincirlerin kırılması ile birlikte kapitalist kölelik zincirlerinin parçalanması, ülkede sosyalizmin inşasının maddi ve manevi koşullarının hazırlanması; Suriye, İran, Irak ve Türkiye proletaryalarının siyasal, sosyal ve toplumsal hayatlarını derinden derine etkileyecektir. Enternasyonal(!) görevlerin ulusal görevlerle zorunlu bir biçimde iç-içe girmelerinin ana es-

pirisi burada durmaktadır. Sınıf dışı grup örgütlenmelerinin böylesi bir devrimci düzeyi kavrayabilmeleri mümkün değildir. Kürdistan'da siyasal mücadelenin boyutlandığı ve fakat ülkemizi kucaklayan merkezi bir proletarya partisinin henüz gerçekleştirilemediği bugünkü koşullarda, "Kürdistan'a tek ve merkezi bir Proletarya Partisi" çağrılarına "hayır"(!) diyerek, kendi grup örgütlenmelerini öne çıkaran bir perspektif içinde duran güçler, Kürdistan'daki devrimci süreci tıkayan ve engelleyen öğeler olarak anılacaklardır.

-II-

Kürdistan'da tek ve merkezi proletarya partisinin örgütlenmesi planı tartışılırken, doğal olarak gündemde programatik ve pratik tartışmalar da önemli bir yer tutacaktır.

Kürdistan'da ulusal kurtuluş mücadelesinin program hedeflerinin belirlenmesi sürecinde de önemli mesafeler katedilmiştir. İdeolojik ve teorik açılımlarla siyasal inşanın bütünleştirilmesi ile ulusal kurtuluş mücadelesini taçlandırmanın çabası Kürdistanlı Marksistlerce sürdürülmektedir.

Örgütlenme modelinin plansal tartışmalarının program perspektifleri ile birlikte ele alınmasının olgusal olarak sorunu daha net bir alana çekeceği söz konusu olduğundan, belirlenen düzeyde en can alıcı noktaların öne çıkarılmasında yüksek düzeyde bir duyarlılık gerektirir. Plan, ulaşılması tasarlanan bir hedef olduğuna göre, model olarak biçimleniş, ilkeleri kapsayan ve yansıtan bir perspektifin ön basamağıdır. Bu basamak, programatik hedefe ulaşmada, onu tartışmanın maddi temellerini oluşturmada zorunlu başlangıç aşaması olarak kabul görmelidir. Ülke genelinde grup örgütlenmelerine karşı toplumsal örgütlenmenin alternatif olarak öne çıkarılması ve bundan dolayı ülke kadrolarına hitap etmeyi, temel bir ilke olarak alan ve işleyen örgütlenme modeline ilişkin plansal açılımlar, son derece demokratik bir muhteva arz etmektedir..

Plan üzerinde teorik ve pratik birlik sağlamış kadroların, partileşme programı üzerinde anlaşma olanaklarının daha yüksek olacağı açıktır. Hareketin zemini, ilkeleri ve işlerlik mekanizmasını kapsayan, ülkenin kurtuluş mücadelesine öncülük edecek partisel kurumları bir entegrasyon içinde görmesi gereken örgütlenmeye ilişkin

plan üzerindeki anlaşma (concensus), programatik birlikteliğin merkezini teşkil eder. Örgütsel koşullarda ivedi görev böyle bir planın hazırlanıp sunulması idi. Programa ilişkin tartışmanın da, bu olgusal perspektif içinde gündemi işgal edeceği bilince çıkarılmalıdır.

Dün Kürt halkının Anti-sömürgeci ulusal demokratik mücadelesinin ideolojik-teorik tezleri tartışılıyordu. Bugün mücadelenin örgütlenmesinin plan ve programı tartışılıyor. Yarın parti kongrelerinde, işçi örgütlerinde yığınlar içerisinde ulusal kurtuluş mücadelesinin boyutları ile birlikte sosyalizmin inşası tartışılacaktır. Ülke, bölge ve dünyaya ilişkin görevlerin irdelenmesi gündeme gelecektir. Bunlar kaçınılmaz süreçlerdir. Asıl olan, içinde yaşadığımız dönemin ve sürecin siyasal, temel görevlerini kavramaktır, problemlerin çözümü perspektiflerini sunabilmektir. Bu bağlamda, plan tartışmalarına ve partileşme gibi devrimci bir aksiyona kaynaklık olan maddi gerekçeleri şöyle toparlayabiliriz:

- 1-Ülke temelinde, proletarya, ulusa ilişkin görevlerini yerine getirmek zorundadır. Sınıf çelişkilerinin giderek keskinleştiği ülkemizde, proletaryanın hem taktik hem

de stratejik olarak,diğer sınıf ve tabakalardan,ezen ulusların proletaryasından ayrırı ve bağımsız olarak örgütlenmesi zorunludur.Proletarya,ancak,bu şekilde tarihsel ve toplumsal görevlerini yerine getirebilir.

2-Kürdistan'da genel olarak ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi marksist bir öncüden yoksundur.Burjuva siyasi aksiyonlar ulusal kurtuluş potansiyelini temel hedeflerinden uzak,salt milliyetçi perspektifleri yansıtan bir düzeyin yönlendirilmesinde söz sahibidirler.

Tek tek parçalardaki örgütlenmeler,kolaylıkla sömürgeci güçlerin etkiye alanlarına girerek,yenilgiye uğramaktadırlar.Oysa,ülke genelinde tek bir strateji,ama son derece değişik taktik ve mücadele yöntemlerinin uygulanması gerekmektedir.Böyle bir merkezi partileşme ile zafere ulaşmak mümkündür.Genel olarak "sosyalizm" zemininde seyreden siyasal gruplar,fonksiyonsuz ve en çarpıcı yanlarıyla örgütsüzlüğü üreten kaynaklar durumundadırlar.İdeolojik-teorik ve siyasal açmazlar bu grupların doğal ürünüdür.

Tek ve merkezi bir öncünün oluşturulması eyleminin dayatmış olduğu ana ve temel gerekçelerin en önemli halkasını,proletaryanın tarihsel,toplumsal ve ulusal görevleri oluşturmaktadır.Öyleyse, "grup örgütlenmesi"yle yola çıkıp, biçimsel "konferans ya da kongrelerle" bir "parti" ismi alarak,Kürdistan'da "öncülük"e soyunmamak gerekir.Böyle bir anlayış,trajikomik siyasi sonuçlara neden olmaktadır.

Mademki,Kürdistan'ın kurtuluşunda herkes asgari zeminde anlaşmaktadır -söylediklerinden anlaşıldığı kadarı ile- öyleyse,bu zeminin seviyesini yükseltmek ve bu düzeyi azami program ve tüzüklerle somutlaşmış biçimlere ulaştırmak, en basit ifadesi ile bir yurtseverlik görevidir. Gerçek yurtseverlerin komünistler olduğu konusunda herkes görüş birliğinde ise,neden,tek tek zayıf ve güçsüz gruplar bir partiye,daha güçlü bir düzeye gelmesinler?Neden tek tek ırmaklar, dereler güçlü bir nehir mecrasına akıtılmasın? Tek tek derelerden ve ırmaklardan güçlü enerji ve elektrik üretimi sağlayacak büyük barajları oluşturmak olanaksızdır.Ama,güçlü bir kaynağa sahip nehirler üzerinde büyük barajlar inşa edilip,güçlü enerji ve elektrik üretimi sağlamak

pekala mümkündür...Biz,bu görüşün geçerlilik kazanacağı kanısındayız.Marksizmi bir "eylem klavuzu" olarak gören hiç bir marksist teorisi-yen ya da pratisyen,programın partinin ortak ve kararlı eylemi için çok büyük bir önem taşıdığını yadsıamaz.Bugün ülkemiz marksistlerinin küçük-burjuva akımlara ve marksist aksiyonun ideolojik-teorik mesajlarını anlamak istemeyen oportünistlere karşı,yürütmekte oldukları sert polemik döneminin zorunlu bir evre olduğu ve devrimci bir programa ulaşmanın ne kadar çetin bir süreç gerektirdiği tereddütsüz anlaşılır. Marksist aksiyon,başlangıç ve ideolojik-teorik oluşum dönemini aşmış ve olgunlaşmanın siyasal evresinde ciddi bir rotaya girmiştir.

Birleşme,mekanik ya da aritmetik toplamla değil,bir program etrafında ideolojik birlik temelinde oluşur.Gündemde olan da budur.Bizzat siyasal ve toplumsal yaşam yoluyla zorunlu hale getirilen ülkenin can alıcı ve çarpıcı gerçeklerinin gerektirdiği partileşme olgusu,inşa evresindedir.Ve sürecin en önemli mihenk taşıni oluşturmaktadır.Hareketin gereklerinden açıkca ortaya çıkan partileşmeye ilişkin plan ve programatik düzeyler,hedefler,ideolojik-teorik me-

sajlarla belirgin bir biçim alırken,en ivedi görev olan hareketin birliğinin (program düzeyinde birliğin) ön oluşumları da ortaya çıkmış oluyor.Dağınık,grupçu, "esnafça" bir mücadele-den vazgeçmenin temel koşulu da böylesi bir birliğin oluşmasıdır.

-III-

Hedeflerin genel formülasyonlarından ibaret olan program,temel görüşleri açıklar ve daha sonraki siyasi görevleri saptar.Ajitasyonun etkinliğinin çerçevesini belirleyecek olan sonraki istemleri de gösterir ve onlara bir bütünlük kazandırır.

Program,siyasal amaçları bütün olarak ifade eder.Yığınlarla öncü arasında etkin parti bağıni oluşturur.İlişkiler sistematüğini pekiştirir,kapsamlı bir bütünleşme ile etkinliğin dorüğunu oluşturur.

Program,kısa ve uzun hedefleri belirler.Hedefler arasındaki diyalektik bağlantıları gerçekleştirir.

Program,yanışlara düşmemenin ve yanışlara karşı mücadelenin de bir garantisidir.

Program,kısmen siyasal yaşamdaki kokuşmuş-

luk ortamında ortaya çıkan,kısmen de marksistlerin karşıtları tarafından yapay olarak üretilen yanlışlara karşı,ideolojik ve programatik ilkelere sıkı sıkıya bağlılık ve yanlışlardan arınma sürecine (ve çabasında) en etkili bir silah olarak da kavranmalıdır.

Öncü,yanlışları silecek bir duruma ulaşmadıkça,ülkedeki siyasal öncülüğün merkezi halkasını ele geçiremez.Bugün,ideolojik ve teorik tartışma düzeyinde sert polemiklerin olduğu bir dönemde,plan ve program çizgisinde açılımda bulunma eyleminin varolan kaostan giderilmesinde önemli ve çok ciddi bir fonksiyon ürettiği açıktır.Bu düzeydeki her gecikme,mücadelenin aleyhine işleyecektir.Mücadele sürecinde en geniş boyutta tartışılması gereken örgütlenme planı yeni bir siyasal tez'dir.Parti ve programın bu biçimde detayları içeren bir yöntem ile tartışılması,farklı görüşleri ortaya çıkaracağı gibi,bu görüşlerin sentezleşmesini de sağlayacaktır.

Evet,ideolojik nitelikli polemik düzeyi,inşa sürecinde kaçınılmazdır.Sorunlara,görevlere,taktiklere ve stratejiye ilişkin konuların tartışılması,çözüm perspektiflerinin oluşturulmasında itici bir rol oynayabilir.Bu bağlamda,görüş ayrı-

lıklarının nedenlerinin saptanması,tali ve temel sorunların ayrıştırılmasının,ideolojik nitelikteki açılımlara ağırlık verilmesinin bir yöntemi olarak da bu süreçte polemiklerden kaçınılmamalıdır.Her siyasal grup ve parti görüşlerini açık bir tarzda belirlemek görevini yerine getirirken,objektif ölçüleri esas almalıdır.Subjektif değer ve ölçülerden sıyrıldığımız zaman,ancak gerçek ölçü olan pratikle bütünleşmenin koşulları yaratılabilir..Merkezi parti programının hedeflerinin saptanması ve program düzeylerinin ön basamaklarının oluşturulması,bütünleşme sürecinin yaratılması bakımından önemli bir fonksiyon olarak rol oynar.

Kürdistan'daki sosyalist siyasal güçler,sınıf öncüsünü oluşturmak için siyasal bir program ve model üzerinde anlaşmak zorundadırlar.Bu nedenle sosyalist siyasal güçler üzerlerine düşen görevi yerine getirmekle yükümlüdürler.Ülke sorunlarının temel olanlarının yerine tali düzeyde duran sorunları tartışarak daha fazla siyasal erozyona izin verilmemelidir.Süreçe,olgun, bir muhteva kazandırmanın ve yüksek düzeyde bir anlaşma sağlama zorunluluğunun bilinci ile hareket etmek gerekmektedir.Tersine

bir tutum ise,grup çıkarlarının ülke sorunları önüne geçirilmesini ifade eder.

-IV-

1970'li yıllar ve özellikle bu dönemin ikinci yarısında ideolojik olgunlaşma sürecini yaşamış olan Kürdistan siyasal hareketi,1980'li yıllarda ise,partisel olgunlaşma sürecini yaşamaktan başka bir alternatifte sahip değildir.Zor ve çetin olan bu süreci yaşıyabilmenin temel espirisi,süreç içindeki zorluklara ve gelişme noktalarına siyasal konsantrasyon sağlayacak ideolojik ve örgütsel mesajları kitlelere ve kadrolara sunabilmektir.Bu halkanın detaylarını yansıtan parçalarını bütünsellik içinde kavramak ve sürecin temele bağlı önemli yanlarını bilince çıkarmak gerekir.Elбетteki,önümüzde aşılması gereken yığınla sorun vardır.

Birincisi;siyasi olgunlaşmanın koşulları nasıl oluşturulacaktır?Bu perspektifi oluşturmada karşılaşılabilecek mümkün ve muhtemel sorunlar ile bu sorunlar karşısında izlenmesi gereken yöntemler neler olabilir?

İkincisi;kadroların bütünleştirilmesi önünde engel olarak duran grup faktörünün aşılmasında

izlenecek taktikler ve tedbirler nelerdir?Temel perspektifle ilgili çalışmalarda ortaya çıkacak muhtemel engeller nasıl aşılacaktır?

İşte,çözümlemesi gereken problemler bunlardır.

Kürdistanlı marksistler önümüzdeki sorunlara önemli çözüm perspektifleri sunarak,sürecin bu aşamasını yönlendirme işlevinde büyük rol oynadılar.Şimdi sorunu teorik ve pratik yanları ile bütünleştirmek gerekmektedir.Bu,nazik noktalardan biridir.Ve bugün partileşme sürecinin taktikleri ve stratejisi olarak bilincimize yansımaktadır.Daha önceki önerilen "siyasi mücadele yöntemleri" ile bir yere varılmadığına göre;partileşme süreci ve bunun zorunlu olan perspektifleri bütün ağırlığı ile kendini dayatmıştır.Program hedeflerine uygun araç ve yöntemler kullanmaksorunun önemli birinci basamağını oluşturmaktadır.Buna uygun düşen diğer basamaklarında kullanılarak,öncelikle,tüm Kürt devrimcilerinin mücadele birliğini ve giderek merkezi proletarya partisi'nde sosyalistlerin siyasal birliğinin oluşturulması,yaşadığımız sürecin ana halkalarını oluşturmaktadır.Bu,ivedi bir görevdir.Bu bağlamda,ülke gerçeklerine denk

düşecek bir plan ve program perspektiflerinin açılımını tartışmak,sistematikleştirmek,bu modele uygun tezler ileri sürmek siyasal bunalımı aşmada ve parti düzeyine ulaşmada belirleyici bir yöntem olarak rol oynamaktadır.Burada dikkat edilmesi gereken esas nokta,klasik formüllerin ahmakça tekrarlanmasından ve ülke gerçeklerine ters düşen kalıpların sunulmasından kaçınmaktır.İdeolojik ve siyasal nitelikli tezlerle Kürdistan'daki mücadelenin perspektiflerini zenginleştirmek gerekiyor.Bugün,Kürdistan'da kendini "parti" olarak lanse eden tüm gruplar biçimsel bir merkez organ,merkez komite,kongre ve tüzük hükümleriyle işçi sınıfının öncüsü olduklarını iddia ediyorlar.Bu iddia,ülke gerçeklerinden kopuktur ve bu gruplar süreç önünde önemli birer engel olarak durmaktadırlar.İsim nitelendirmeleri ile grup düzeylerinin muhtevası değişmez.Genel olarak "parti" hem de "işçi sınıfı partisi" olduklarını iddia eden grupların bu deve kuşu politikaları kendilerini, muhtevalarının ve güçlerinin çok çok üstünde gösterme yöntemlerini de geliştirmektedir.Vazgeçilmez bir "savunma refleksi" benimsenmiştir.Durum gerçekten vahimdir.

Grup şeflerinin tekeli altındaki dürüst sosyalist kadrolar (ulusal kurtuluşçu da diyebilirsiniz) fonksiyonsuz bırakılarak,yetenekleri köreltilmiş hale getirilmektedirler.Her şey grup unsurunun savunulması perspektifine oturtulmuştur.

Ülkenin,ulusun,proletaryanın savunulması ise, grupçu anlayış bakımından özünde tali bir düzeye indirgenmiştir.Ülkenin temel sorunları ve bu sorunların zorunlu kıldığı siyasal görevlerin değil,grup kalelerine ve şatolarına ait "esrarengiz" ve "şatafatlı" problemlerin tartışılması ile iştigal eden grupsal aksiyonlar "çok meşguldürler".Varolan kaosu dışına çıkarmak için ciddi çabalar sarfeden,ülke temelinde plansal,programatik ve partisel açılımlarda bulunan marksistlere karşı da bu grupçu aksiyonlar saldırmayı görev edinmişlerdir.Bu bağlamda,sosyalist siyasal kadrolara önemli görevler düşmektedir.

Kürdistan gerçeklerinden kopuk biçimlerin etkisiz duruma getirilmelerinde sosyalist siyasal güçlerin eylemsel işlemleri itici ve geliştirici bir rol oynayacaktır.Grup aksiyonlarına bağlı olarak,ülkenin tek tek parçalarında "sosyalist" örgütlenmeleri içeren ve tarihsel,toplumsal,sos-

yal ve siyasal açıdan ülke gerçeklerinden kopuk geliştirilen ya da geliştirilmek istenen perspektiflere karşı da ideolojik mücadele geliştirilmelidir. Tek merkezi proletarya partisi tezinin hayata geçirilmesi eyleminin önemi ve vazgeçilmezliği üzerinde diretilmelidir. Kendini dünyanın merkezi olarak gören grup fanatizmi parçalanmadıkça, ülke temelinde ve genelinde tek sınıf partisi ve buna bağlı tek cephe oluşturmak çabaları bu fanatik grup engelleri ile karşılaşılacaktır.

-V-

Ülkedeki mücadelenin hedeflerini ve içeriğini, temel ilkelerini, kendi koşul ve dünyalarına uydurma gibi dogmalarla yürütülen bir politikanın savunucusu olarak fonksiyon gören dar grup anlayışı;

Objektif koşulları kendi subjektif koşulları ile aynılaştırdığı ve grupsal olan her eyleminde "kitlesel" ve "işçi aksiyonu" ya da "halk hareketi" olduğunu lanse etmektedir.

Sağ ve sol oportünist çizgide seyreden bu gruplar, muhteva olarak farklı bir düzeyi yansıtmakla beraber, devrimci tezler konusundaki

düşünce ve çizgilerinde farklılık göstermemektedirler.

Sağ oportünizmden muhteva itibarıyla değil, (sağ ve sol oportünizm muhteva itibarıyla marksizm açısından birer sapmadırlar) yalnızca pratikte farklı çözümler dayatan ve bugün Orta-Doğu'da suikastlere yönelme eylemi de sol sapmadır.

Bu sol sapmanın, ulusal devrimci bir perspektif olarak lanse edilmesi de yanlıştır. Koşullara ve siyasal konjonktüre dayanıp dayanmadığı somut verilerle belli olmayan, her yönüyle makavelist mentaliteyi sürdüren ve bir yanıyla da aşırı pragmatist çizgide duran sol sapma, bölgemizde Narodnik hareketin tipik özelliklerini göstermektedir. Aynen sağ oportünist grupların bölgede yansıyan odakları gibi, bu sol oportünizm de, ülkemizin objektif ve subjektif koşullarına denk düşen tek ve merkezi bir proletarya partisinin yaratılması tezinin önünde ciddi bir engeldir. Devrimci aksiyonun deforme edilmesi ve ciddi birlikteliklerin oluşmasını engelleme konusunda önemli işlevler yüklenmiş durumdadır..

Her iki tehlikeli akımın ortak özelliği, mark-

sizmi gözden geçirmekle birlikte,aşırı bir pragmatizmdir.Her türlü pazarlığa ve istihbarat ilişkilerine açık olan ve proletarya ile ulusun kurtuluş mücadelesini bölge "denge"leri içinde harcama niteliklerine sahip sağ ve sol sapma ile mücadele de gündemde önemli bir yer tutmaktadır.

-VI- ..

Bugün,ülkemizin siyasal koşullarında bir yol ayrımı ile karşı karşıya olduğumuz açıkca ortaya çıkmıştır.Bu nedenle;

Birincisi;ülkemizdeki bütün kadroların enerjik bir güç olarak birikimlerini değerlendiren,sınıf mücadelesini merkez alarak,ulusal kurtuluşu sınıfsız-sömürsüz bir toplum için amaç olarak gören somut bir programı önüne koymuş tek ve merkezi öncünün model olarak siyasal inşa eylemi,

İkincisi;Kürdistan'daki bütün ulusal ve siyasal güçlerin ortak bir taaruz cephesi'nde birleştirilmesi eylemi,

Üçüncüsü;grup olgusuna karşı direnme ve onunla mücadele,gibi temel yapıların oluşturulması gerekmektedir.

Bu bağlamda temel ve esas görev açıktır: ÖRGÜTLENME.Böyle bir örgütlenme ile ancak proletarya tarihi görevini yerine getirebilir.

"...Proletarya önce siyasal iktidarı ele geçirmekle,ulusal sınıf durumuna gelmek ve bizzat kendini ulus olarak oluşturmak zorunda olduğu için,burjuvazinin kabul ettiği anlamda asla olmamakla birlikte kendisi bu bakımdan ulusaldır. .." (Manifesto) Bu maddi teorik gerekçe ile, hem ulusal hem de enternasyonal olan proletaryanın devrimci bir örgütlenme ile ulusal kurtuluş sürecine çekilmesi "kendisi için sınıf" durumuna yükselmesi,grup örgütlenmeleriyle asla başarılabilinecek bir olay değildir.Kürdistan'da hiçbir siyasal grubun da bu belirlenen düzeyin oluşturulmasına gücü yetmez..Saptanan bu gerçeğin herkesçe bilinmesi ve teslim edilmesi gerekmektedir.

Eylül 1987

* Bu metin,Metris Cezaevinde bir yoldaşımız tarafından yazılmış olup,Yazı Kurulu tarafından redakte edilerek yayına alınmıştır.

KÜRDİSTAN KURTULUŞ PARTİSİ GENİŞLETİLMİŞ MERKEZ KOMİTESİ *SONUÇ BİLDİRİSİ*

Ekim 1987'de kurulan KÜRDİSTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ Örgütlenme Komitesi,aldığı görev gereği zorunlu işleri tamamlayarak,GENİŞLETİLMİŞ MERKEZ KOMİTESİNİ,Eylül-Ekim 1988'de geniş bir gündemle toplantıya çağırmıştır.Bölge, ülke,metropol sorumluları ile,dış temsilciliklerin bilgi ve raporları tartışılmış ve (cezaevlerindeki arkadaşlarımızın öneri ve raporları da dikkate alınarak) içinde bulunduğumuz durum ve dünya sorunları değerlendirilerek,yeni taktik ve stratejilere varılmıştır.Oluşturulan yeni durum ile Partimiz daha güçlü ve ciddi adımlara yönelmiştir.

Genel durum üzerine

Bölgemiz ve dünya'daki gelişmeler ve buna bağlı olarak Kürdistan'daki durum,temel sorunlarımız,genel işlerlik ve örgütsel yapının değerlendirilmesi konularında yeni politikaların üretilme-

si,durumun gözden geçirilmesini gerektirmiştir.

Ülkemiz Kürdistan'ın üzerinde bulunduğu Orta-Doğu'nun büyük devletlerce yağmalanması eylemi,yeni boyutlara varmış,bu yeni boyutlar içinde, içinden çıkılması zor bir kaos ortamı bilinçli olarak yaratılmıştır.Bu kaos ortamı içinde en çok Kürt halkının mücadelesi zarar görmekte ve zorlanmaktadır.Ağır bunalımların içine düşürülmeye çalışılmaktadır.

Kürdistan'ın Doğu parçası bilindiği gibi İran tarafından sömürge statüsü altında tutulmaktadır.İran'ın dinci ve gerici yönetimi,saldırgan bir strateji seçerek,geliştirdiği politika ile toplumu askerileştirme eylemini bütün hızıyla gerçekleştirmiş,artık yapılanlar onların deyimi ile bir "cihad"a dönüştürülmüştür.Bu "Cihad" başta Sudi Arabistan şeyhleri olmak üzere,Amerika ve Sovyetleri de korkulu rüyalara düşür etmiştir.Bu korkulu rüyaların ani sıçramaları ile neredeyse

herşeye razı olan bir dünya yaratma gayretleri başını almış gidiyor...Bu saldırgan, milliyetçi-muhafazakar İran rejimi, bütün ağırlığı ile aynı zamanda Kürdistan üzerine de çullanmıştır.

Bir yanımda İran'ın "Cehennem azabı", "Cihad" naraları ile uğraşırken, diğer yanımda da kanlı Saddam rejimi kuşatmıştır. Senelerdir, dünyanın gözünün içine baka baka Kürt halkını katleden bu vahşî ve terörist Saddam rejimi, son zamanlarda artık Kürtleri toplu katliamlara sokmaya ve tamamen ortadan kaldırmaya yönelmiştir. Yani, Güney Kürdistan'da savaşın boyutları toplu imhaya yönelmiştir...

Kürdistan'ın Suriye'de kalan parçası ise, bilinçli bir biçimde literatürden ve gündemden düşürülmeye çalışılmaktadır. Bilindiği gibi Suriye, bazı örgütleri elinde koz olarak çalışkısı olan devletlere karşı tutmaktadır.. "Anti-emperyalist"liği, "devrimci"liği ve "sosyalist"liği zorla kabul ettirilmeye çalışılan Suriye ve lideri Hafız Esat'ın propaganda "bakanlık"ını bazı Türk ve Kürt örgütleri gönüllü üstlenmiş durumdadırlar. Suriye devleti istihbarat ilişkileri içinde olmayan hiçbir harekete ve örgüte hayat hakkı tanınmamaktadır.

Türkiye'de kalan Kuzey Kürdistan parçasında ise, durum uzun vadeli daha da vahim sonuçlarla karşı karşıyadır. Ve Türk devleti İran ile Irak'ı bütün eylemlerinde dolaylı ya da direkt destekleyerek, kendi içindeki daha büyük Kürdistan'ı "demokratik" usullerle tarihten silme gayretleri içindedir... Geleneksel alışkanlığı ile, hem kabul hem de red ile "İdare-i Maslahat" etmektedir. Bu politikanın oluşturulmasında en çok Türk "Sol"unu devrede tutmakta, adına "demokrat" denen Kemalist tayfanın ve Sosyal-Demokrat'ların "aman ses çıkarmayın, rahat edelim" vaveylaları ile, Kürt sorununu her fırsatta kullanmaktadır.. "Komünist Partisi kuruluyor" ve "burjuva demok-rasisi" -adını siz koyun- geliyor ya!.. Türk "Sol"u ve "demokratlar"ı ile azılı "Marksistler" tüm den seferber olarak, Türk Devleti'nin dışarıda tanıtılması ve onu "sıvazlayıp" yumuşatmak, gelişen radikal akımları "Terörist ve Bölücü" ilan etmek gayreti içindedirler. "Yahu kardeşim, ne istiyorsunuz?... İşte, düzeliyorlar, bak askerler de artık Komünist Partisi kurulsun diyor, Kürtler var diyorlar, demokrasi gelsin diyorlar. Ne istiyorsunuz?" gibi kraldan çok kralcı kesilmenin gurur ve gösterişi içinde göğüslerini gere gere dolaşmakta,

yazılar döktürmektedirler.Hep bunun için sanat ve edebiyat yapmakta,tarihten dersler vermekte,yorgun düştüklerini burjuvaziye transfer olarak ödüllendirmektedirler...

Türkiye'de,Kuzey Kürdistan bölgesinde 12 Eylül Cuntası'nın uzun dönem yarattığı ağır tahribatlardan kitlesel ve kadrosal olarak yeni yeni belimizi doğrultmaya başladığımız bir zamanda,"Vatana yönelik saldırı eylemleri..." bahane edilerek,bütün araç ve gereçle saldırı başlatıldı.SHP Genel Başkanı'ndan tutun da,bütün zevat bölgeye birer ziyaret yaptı.Mebuslerin biri gidip biri geliyor.. Ve "Devlet Baba" bölgeye "GAP" hediyesini her vesile ile verdiğini açıklıyor.Burjuvazinin akıl babası "Marksistler" ise, "Doğu'ya yatırım yapıldığı" görüşü ile ortalığı siyaset pazarı'nın en ucuz ve fukara alanına döndürdüler...İşin gerçek yüzüne baktığımız zaman ise,şunları görürüz: Devlet bilinçli ve sessizce,alanda polis gücünü ve MIT'i yeniden daha güçlü olarak örgütlenirdi.Aşiret çelişkilerini hızlandırarak,35.000 Korucu ile Kürdistan'ın başına bela bir sistem yerleştirdi.Ordu gücü,Suriye ve Sovyetlerin gözünün önünde,NATO yapısına aykırı olarak 330.000 arttırıldı.Elbette bütün bu program için legal bazı açıl

ımların da sunulması gerekirdi...Ve bütün bunların üzerine Irak'tan "barış ile birlikte saldırı altında" kalanların kaçıp geldiği ve "ağırlandıkları", "yemekleri beğenmedikleri" Kürt mülteciler sorunu da danişıklı olarak işe tuz biber ekti.. Yani,şömürge valisi Hayri Kozakçıoğlu "biz önceden durumu biliyor ve bekliyorduk.Ancak,gerekli alt-yapıyı oluşturamadık" diyerek,Irak ile Türk devleti arasındaki danişıklı döğüş ve istihbarat ilişkilerini açıkca ortaya sergiliyordu.Ve şimdi, "demokratik bir devlet olarak" "mültecilere kucak açan" Türk devleti,oluşturduğu biçimsel birkaç kampta,kadın,çoluk-çocuk birçok insanı gıdasız,bakımsız,battaniyesiz ve ilaçsız olarak ölümle karşı karşıya bıraktı,hatta kanlı Saddam rejimine geriye iadelere bile başladı..Tüm bunlar neden yapılıyor?

İran-Irak Savaşı'nın "barış" görüşmeleri ile yeni bir durum ortaya çıktı.Orta-Doğu Sorunu'nun çözümünde temel olarak Kürdistan meselesinin yattığı,zorla yaratılmak istenen başka olayların ve özellikle Filistin Meselesi'nin bu sorunun çözümü için temel olmadığı belirlendi.Bu,yeni politikaların üretilmesi zorunluluğunu ve KUKM'nin yeni taktik ve stratejilere ihtiyaç gösterdiği-

ni kanıtladı.Bununla birlikte Kürdistan ulusal güçlerinin birlik sorunu da gündeme geldi,kendini dayattı...Saldırı böylece bütün şiddeti ile Kürdistan'a yöneltilmiş ve bu saldırının sıcak savaş biçiminde olmayan yanı da alttan alta kendini duyurmaya başlamıştır..Irak bütün dünya devletlerini arkasına alarak,özellikle Arap şeyhlerinin gizli ve hain,dönek yanlarını örgütlendirerek,tüm gücü ile Kürdistan'a saldırıya geçmiştir.Petrol çıkarları tüm dünyayı bu kanlı devleti desteklemeye yöneltmiştir.En demokratik görünen devletlerin bile gizli gizli destekleme,en azından ses çıkartmama eğilimleri deşifre olmuştur.Bir kere daha anlaşılmıştır ki,uluslararası ilişkilerin temelinde çıkarlar yatmaktadır.Ve pragmatizm bütün şiddeti ile ortada dolaşmaktadır.Barış,dostluk,demokrasi tümü ile çıkar ilişkileri ile iç-içe geçmiştir.Bunun gizlenmesi,artık mümkün değildir.Biz,Kürdistanlılar olarak her zaman biliyoruz.Bugün daha iyi biliyoruz... (Yalnız başımıza kalmış olsak da mücadelemize devam edeceğiz)

İran aleyhtarı "Mücahitler" bile,bugün Irak'ın yanında Kürtlere karşı savaşmaktadırlar.Mekke'-de "namaz kılmayı kafasına koyan"lara karşı olan bu "ilerici ve devrimci" güçler neden Kürt-

lere karşı savaşmaktan çekinmemektedirler.Kürtler "gerici midir"ler?Yoksa,onların ilericiliği için boyunlarında tasmaları mı var?Irak o kadar "Devrimci" bir yere konulmaktadır ki,Filistin'den apar-topar kaçan ve Kürdistan Sorunu'na karşı da panik gösteren bazı "Marksist" Filistin grupları ve liderleri bile,bugün karargahlarını sömürgeci,eli kanlı ve ırkçı Baas'ın yanı başına,Bağdat'a kurmuşlardır...Çünkü,kimse onlardan hesap sormamaktadır.Onlar ki,Kürtlere yapılan bütün jenositlere rağmen,bir tek kelime bile etmediler ve bir protestoda da bulunmadılar.Yoksa,İsrail'in Kürtler üzerindeki katliamı ve baskıyı kınaması mı Filistinlileri küstürdü?Bu nasıl ulusal kurtuluş ki,yanıbaşındaki bir halkın katliamına karşı sessiz kalmaktadır.Bağdat'ın "Asma Bahçeleri"nde askeri gömlekler ile devrimcilik'in sonu yoktur.Arafat'ın diplomasisi bile başka yerlerden yönetilmektedir.Herkes bir yerlerin adamı ve ajanı olarak işine devam etmektedir.Orta-Doğu'da "kimin elinin kimin cebinde olduğu" belli değildir..

Dünya'nın en son sömürgesi olarak Kürdistan'ın,tarihte pratik örnek olarak çocuklara maddi biçimde gösterilmesi için öyle kalması,Filistinli-

ler dahil tüm demokratlarca istenmektedir.Biz, bunu böyle değerlendiriyoruz.Bir halkın boyunduruğunu görmeyenler ve onun katliamına karşı koymayanların kendileri de özgür olamazlar.Nereye dayanılırsa dayanılsın...Saddam'ın tüm yarıları örtölüp, "Anti-emperyalist" ve hatta "sosyalist" gösterilerek,İran'a tüm güçleri ile yüklenen dünya devletleri,onu ateş-kes'e razı etmişlerdir...Sovyetler de dahil tüm dünyayı arkasına alan eli kanlı Saddam'a ses çıkarılmamaktadır.Çünkü,işin içinde çıkar ilişkileri vardır.Ve bu artık gizlenmemektedir.Sovyetler,Güney sınırlarını tehdit eden ve Afganistan ile direkt bağlantısı bulunan İran "gericiliği"nin sindirilmesini canı gönülden istemektedir.Onun için Kürtlerin imhası bile göz yumulabilecek bir durumdur...Acınacak bir dünyada bütün bu olanlar karşısında,nasıl demokratik düşünüleceğini bilemiyoruz?..

Bu yapı içinde emperyalist devletlerce geriye çekilen "esnek mukabele hattı" ile,Mısır,İsrail ve Türkiye çemberinde yeni taktikler ve NATO üsleri ile çevrelenen bir yapı içinde "İstikrarlı bir Türk devleti" tezi artık kabullenilmekte ve İran "gericiliği"nin karşısında bu tez Sovyetlerce de desteklenmektedir.Emperyalistlerin Afganistan

Sorunu'nda Sovyetleri oldukça geriletmeleri,İran'a müdahalede onu korkutmaktadır.İran'daki gelişmeler boyutları bakımından tüm bölgeyi ve özellikle,Türkiye ile Kürdistan'ı örgütlü bir biçimde tehdit etmektedir.Bu,bizim de bir uzlaşma politikası izlememizi gerektirmemektedir..Böylece,Sovyetler ile emperyalistler arasında tam bir mutabakat sağlanmıştır.Bunun göstergeleri olarak da "Denge" politikası artık kabullenilmiştir.Bunun için burjuva demokrasisi anlayışı,Türkiye'ye dışarıdan zorla sunularak,toplumsal yapısı,sınıf çelişkileri,gelenekleri ve Kemalist yapısına rağmen,onun "terbiye" edilmesi ve AT'na girmesine de çalışılmaktadır.Meydana gelecek "çoğulcu" yapı içinde "Komünist"ler de yerini alacaklar ve ehlileştirilen bir "Sol" ile demokrat havariler,% ... oylarını alıp "Allahlarına Şükür" edeceklerdir...

Evet,Ekim Devrimi'nin 71.yılında sosyalistler olarak böyle bir dış politika ve içeride de dengeiz kalkınma,sosyalist demokrasiiden yoksun bir toplum,ulusal isteklerle başkaldırıları vb..ile acı günler yaşamaktayız.Ulusal Kurtuluş Savaşımızın bu aşamasında yalnız kalmak yanında, "enternasyonal" bağlantılarından da yoksun bırakılmışız...

İrademiz dışında yeni gelişmeler ve "Yeni Yol" ile ulusal kurtuluşun ve sosyalizmin sorunları nasıl çözülür? "Açıklık" ve "Yeniden Yapılanma"ların dünyayı ve bizi,mücadelemizde nereye götüreceği de henüz belli değildir.Bariş,burjuvazinin sakızı olarak çiğnenmektedir.

Bütün bu gelişmeler bizi ciddi olarak tehdit etmektedir.Bizden,şartsız tercihsiz oluşturulan düzeylere katılmamız dayatılarak istenmektedir. Bu duruma rıza göstermek açıkca bir teslimiyet olacaktır..

Dünyadaki gelişmelere uygun olarak Türk devletinin atraksiyonları da gözden kaçmamaktadır. DAVOS'ta,Yunanistan-Türk dostluk ilişkileri de tarihsel gelenekleri alt-üst ederek ilerlemektedir.Bunu, "demokratlar" vargüçleri ile gündemde tutmaktadırlar.Bu,burjuva demokrasisi'nin ve Türk devletinin politikasının propagandasıdır.Buna rağmen "sosyalistler" üstlenmişlerdir.Ve arabulucuları da onlardır.Kıbrıs'tan belli bir miktar asker çekme,bariş gücü gösterileri,hemen hepsi açıkladığımız durumun tezgahlarıdır..Sosyal-Demokrasi'ye iktidar alternatifleri ve "çoğulcu demokrasi"de "komünistler"in yerlerini almaları manevraları vb...Yunanistan'da Kürt sorununa

bakış'taki değişimleri ve bilinçli olarak askıya alınmasını da bunlara katabiliriz..

Sovyetler ile büyük ticaret anlaşmaları, -bugün Türkiye'de Sovyet yatırımları en ileride gitmektedir- "İnsan Hak ve Özgürlükleri çerçevesinde" nutuklar -hepsi göstermeliktir- Suriye ile yakınlaşmalar,PKK olayının devamlı palazlandırılması -PKK'liler durumu kavramalıdır- vb.. AT'ye girme hazırlıkları,daha birçok gelişmeler içinde tozlu-dumanlı bir hava ve kaos ortamı yaratılmış ve başarılmıştır!Bunun için de çok ciddi ve titiz olmak gerekmektedir...

Şu unutulmamalıdır ki,KUKM'nin muhtevası bir bütün olarak illegaldir.Karşısında organizeli birçok devlet,polis ve ordu bulunmaktadır.KUKM elbette ki,gerekli olan bütün legal koşullardan yararlanacaktır.Ancak,programlanan "Ehlileştirme" düzeyinde bir legalleşme oyununa önemle dikkat edilmelidir..Muhtevamızın bilincinde olarak legal koşulların kullanılması sorununda,pazarlıksız ve bağımsızlıkçı bir anlayışı hakim kılmalıyız.

Tüzük değişikliği

Bölgemiz ve Dünya'daki gelişmeler içinde toplanan Kürdistan Kurtuluş Partisi GENİŞLETİLMİŞ

MERKEZ KOMİTESİ ilk olarak tüzükte bazı değişiklikleri gerekli görmüştür.İsim değişikliği yapılarak,Parti dairelerinin işlerlik maddelerine eklemeler yapılmıştır.Örgütlenme Komitesi'nin görevi sona erdirilmiştir.

GENİŞLETİLMİŞ MERKEZ KOMİTESİ,KÜRDİSTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ'nü,KÜRDİSTAN KURTULUŞ PARTİSİ olarak değiştirmiş,bu isim değişikliği bütün ünitelere doğru gerekli biçimde uyarlanmıştır.Bu isim değişikliği çerçevesinde AMAÇ maddesi son olarak şu hali almıştır:

(...) "Kürdistan Kurtuluş Partisi,bağımsız-demokratik bir Kürdistan için ülkenin askeri işgalden arındırılmasını amaç sayar."

Nitelik olarak ise;

(...) "Kürdistan Kurtuluş Partisi,ulusal-demokratik ve sosyalist muhtevai bir kitle partisi-dir.Kürdistan'daki bütün ulusal güçlerin ortak bir TAARUZ CEPHESİ'nde birleştirilmesi eyleminde (KUKC) yerini alır

Kürdistan Kurtuluş Partisi,ulusal kurtuluşun toplumsal kurtuluş ile bütünleşmesi için gerekli faaliyetleri görevleri arasında sayar"..

Parti programı

Parti Siyasi Program Taslağı,gelen öneri ve eleştirilerle yeniden gözden geçirilerek son haline getirildi.Bütün dünya dillerinde yayınlanmak üzere Basım/Yayım Merkezi'ne gönderilmiştir. Parti Basım/Yayım Merkezi ilk olarak Parti Siyasi Programı'nı Kürtçe ve Türkçe olarak yayımlayacaktır.

Taslak olarak tartışmaya açılan ve son hali verilen Siyasi Program özetle şunları içermektedir:

"GİRİŞ" bölümünde Programın gerekçesi olarak;

"Devrimci bir grubun,gerçek*anlamda bir programa sahip olması,uzun ve çetin bir mücadeleyi,ideolojik ve siyasi inş süreçlerini gerektirir" denilerek,

Sorunun,

"Acele ile bir programa sahip olmak değil,ihtilali gerçek hedeflerine ulaştırabilecek bir savaş örgütünün yaratılması" olduğu ve

"savaşçı bir örgüt,sağlam bir ideoloji ve güçlü

kadrolara sahip olmaksızın,mücadelenin uzun, acımasız ve çetin yolunda çabuk yorulur ve tarihe karışır" denilmektedir.

"1.b ö l ü m" olarak "PARTİNİN TARİHSEL GELİŞİMİ" anlatılmakta,

"2.b ö l ü m" de "PARTİNİN AMAÇ VE NİTELİĞİ" belirtilmektedir.

"3.b ö l ü m"de ise,"DÜNYA'DAKİ DURUM, SOSYALİST ÜLKELERİN DURUMU" açıklanarak,

"SOMUT MÜCADELE HEDEFLERİ" başlığı altında şunlar söylenmektedir:

"Kürdistan Kurtuluş Partisi,kapitalist köleliğe ve onun günümüzdeki türevleri olan;emperyalizme,sömürgeciliğe,faşizme,feodallizme ve her türden gericiliğe, emekçi halkları baskı ve sömürü altında tutan ilişki ve ittifaklara karşı mücadele eder"..

"DOSTLARIMIZ VE DÜŞMANLARIMIZ" başlığı altında ise;

"Kürdistan Kurtuluş Partisi,ulusal kurtuluş mücadelemize katılan,destek veren,dayanışma içe-

risinde olan bütün güçleri (devletler,örgütler, kişiler) d o s t sayar.

Ulusal kurtuluş mücadelemize karşı olan ve gelişmesini,gürbüzleşmesini engelleyen güçleri d ü ş m a n olarak görür" denilmektedir.

Bu belirlemeler ışığında KÜRDİSTAN KURTULUŞ PARTİSİ'nin dış politika hedefleri sıralanmaktadır.

"...

a)Sosyalist Ülkeler,Ulusal Kurtuluş Hareketleri ve kapitalist ülkeler İşçi Sınıfı Hareketleri'nin mücadelelerini destekler,bunları d o s t kabul eder,

b)Dünya'da hiçbir bloka bağlı ve bağımlı olmadan,eleştirici ve b a ğ ı m s ı z l ı k ç ı b i r çizgi izler,

c)Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz'in hedeflerine saygılı olan,iç işlerimize müdahale etmeyen, hiçbir talepte bulunmaksızın yardımda bulunan,d i p l o m a t i k destek veren devletlerle resmi ilişkiler kurar"

denilerek,dış politika hedeflerinin bağımsızlıkçı çizgisini de net biçimde çizmiştir.

"4.b ö l ü m" olarak,

"Kürdistan'ın tarihsel süreci,Kürdistan'ın sömürgeleştirilmesi süreci,Türk-Yunan Savaşı öncesi ve sonrası durum,Kürdistan'ın sömürge statüsü'nün resmileştirilmesi"

başlıkları en geniş biçimde ele alınarak değerlendirilmiş,

"KÜRDİSTAN'ın ULUSLARARASI BİR SÖMÜRGE OLDUĞU" gerekçeleri ile belirtilmiştir.

"5.b ö l ü m"de,

"Kürdistan'da Üretim Biçimi,Sınıfsal Yapı" en geniş biçimde değerlendirilmiş,yeni düzenlemelere gidilmiştir.

Bu yapısal inceleme sonucunda "KÜRDİSTAN'-DA SÖMÜRGEÇİLER ile İŞBİRLİKÇİLERİ"nin durumları açıklanmaktadır.

"İŞBİRLİKÇİ ve KARŞI-DEVİRİMCİ SINIFLAR" ve "DEVİRİMİZDEN YANA ya da KATILABİLECEK SINIFLAR" açısından "Kürdistan'ın SOSYO-EKONOMİK YAPISI ve SINIFSAK KÖNUMU"na uygun olarak somut "S t r a t e j i k H e d e f l e r" açıklanarak,

"KÜRDİSTAN DEVRİMİNİN NİTELİĞİ ve "ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİ SİYASETİMİZ" belirlenmektedir.

"6.b ö l ü m"de,

"SAVAŞ VE ORDU" anlayışımız belirtilerek, "PEŞMERGE ÖRGÜTLENMESİ", "ULUSAL KURTULUŞ ORDUSU", "PEŞMERGE BİRLİKLERİ KONSEYİ" gibi,

modern bir orduya tekabül eden yeni strateji ve taktikler saptanmaktadır.Bu anlayışa bağlı olarak, "İTTİFAKLAR SİYASETİMİZ"ın temel nitelikleri de ortaya konulmaktadır.

"7.b ö l ü m"de ele alınan,

"KÜRTARILMIŞ ALAN" anlayışımız ve "KURTARILMIŞ ALANLARDAKİ YÖNETİM VE UYGULAMA" gibi özel öneme sahip sorunlar netleştirilmiştir. (...)

"8.b ö l ü m"de,

"SİYASAL GÖREVLER VE ACIL HEDEFLERİMİZ" şöyle belirtilmektedir;

"...

A-Sömürge statüsü bütün biçimleri ile kaldırılacak,sömürgeci ilişki ve bağımlılıklar ile,
B-Bunun sonucu olarak,ülkemizdeki askeri işgale derhal son verilecektir.

C-Silahlı halk yığınlarının doğrudan iktidarının ifadesi olan DEVRİM KONSEYİ eli ile aşağıdaki program hedeflerine varılacaktır.

(...
"SİYASİ İKTİDAR PERSPEKTİFİMİZ:

- 1-Kitlelerin doğrudan temsilini sağlamak için;
- a)Eşit,genel,tek dereceli ve gizli oy ile YA-SAMA ve YÜRÜTME ORGANLARI seçilecektir.
- b)Yasama ve Yürütme Organları ile ülkemizin siyasal ve toplumsal yapısı yeniden organize edilecektir.
- c)Halk tarafından tam bağımsız ve demokratik YARGI ORGANLARI oluşturulacaktır.İstenildiğinde değiştirilecektir.
- d)Sömürgecilerin yargı kurumları ve tüm yasaları kaldırılacaktır.
- 2-Yerel Yönetim Organları'nın seçimle denetimi halk tarafından yapılacak,kendi yöneticisini kendi seçecek,gerekli gördüğü hallerde değiştirecektir.
- 3-18 yaşını bitiren her Kürdistanlı seçme ve 21 yaşını bitiren her Kürdistanlı seçilme hakkına sahip olacaktır.

(...

"SAVUNMA PERSPEKTİFİMİZ:

Ülkenin ve devrimin savunulması ve korunması silahlı halk yığınlarının iradesini temsil eden DEVRİM KONSEYİ tarafından üstlenilecektir.

(...

"DÜŞÜNCE VE ÖRGÜTLENME ÖZGÜRLÜĞÜ ANLAYIŞIMIZ

- 1-Düşünce,inanç ve örgütlenme hakkına sınır konulmayacaktır.
- 2-Legal örgütlenme alanları açılacak,legal dernekler,kırsal kesimdeki köy kooperatifleri,köy güzelleştirme,kalkınma dernekleri,çiftçiler birlikleri,spor kulüpleri vb...kurulması desteklenecektir.
- 3-Kürdistan şehirlerinde,kadın örgütlenmeleri, spor kulüpleri kurulması,toplumun sosyalleştirilmesi yolundaki gelişmelere engel konulmayacaktır.
- 4-Üniversite gençliğinin çağdaş gelişimi planlanacak,örgütlenmesine sınır getirilmeyecektir.
- 5-Sınıf ve tabakaların siyasal örgütlenmelerine izin verilecektir.

6-Devrimin ve ulusumuzun,ülkemizin çıkarlarına ters ve ona karşı işleyen bütün örgütlenmelere yasak konulacaktır.

(...

"KÜRDİSTAN EKONOMİSİNİN DÜZENLENMESİ:

Kürdistan ekonomisi önündeki tüm engeller kaldırılacaktır.

Bunun için;

- a)Emperyalist ve sömürgeci ilişki ve bağımlılıklara kesin olarak son verilecek,tüm mal varlıklarına el konulacaktır.
- b)Karşı-devrimci Kürt işbirlikçi sınıfların toprak ve işletmeleri devletleştirilecektir.
- c)Kürdistan'ın tüm kaynakları ve olanakları devletleştirilecek,emekçi halkın çıkarları doğrultusunda kullanılması sağlanacaktır.
- d)Dış ticaret tümüyle devlet eliyle yürütülecektir.
- e)Yerli sermayenin emekçi halkın çıkarlarına uygun olarak gelişmesi ve üretkenliği sağlanacaktır.

(...

"EMEKÇİ HALKIN HAKLARININ GÜVENCESİ:
Emekçi halkın hakları güvence altına alınacaktır.

Bunun için;

- a)Emekçilerin çıkarlarına karşı olan tüm ilişki ve bağımlılıklar kesin olarak kaldırılacaktır.
- b)Eğemen güçlere ait tüm işletmelere el konulup,devletleştirilecektir ve bu işletmeler çalışanlar tarafından yönetilecek,üretimi desteklenecektir.
- c)Çalışma saati azami 8 saat olacak,işin elverişliliği ve üretimin düşmemesi koşulu ile 6 saate indirilecektir.
- d)İşçilerin ve köylülerin örgütlenme hakları korunacak,sendikada ve köy kooperatiflerinde örgütlenmeleri sağlanacak ve bu hakları,işçi-köylü temsilcileri tarafından denetlenerek,güvence altına alınacaktır.
- e)Toplu sözleşme ve grev hakkı önüne hiçbir engel konulmayacaktır.
- f)Lokavt yasaklanacaktır.
- g)Çocukların emeklerinin sömürülmesine izin verilmeyecek,çocuklar her yönden güvence altına alınacak,toplumumuzun geleceği açısından çocuklara özel bir önem verilecektir.

- h)Tüm çalışanların sigorta ve emeklilik hakları korunacak,yaşlı,sakat,dul ve yetimlerin bakımını devlet tarafından güvence altına alınacaktır.

(...

"AZINLIK VE ETNİK GRUPLARIN HAKLARI:

Kürdistan'da her türlü ulusal baskı ve ayrıcalıklar kaldırılacaktır.

- a)İrk,cins,din ve dil ayrımı yasaklanacaktır.
- b)Kürdistan'daki tüm azınlıklara ve etnik gruplara tam hak eşitliği verilecektir.
- c)Azınlık ve etnik grupların kendilerini özgürce geliştirmeleri için gereken olanaklar yaratılacaktır.
- d)Kürt halkının yararlandığı olanaklardan,diğer azınlıkların ve etnik grupların yararlanmaları eşit ve genel bir düzeyde sağlanacaktır.

(...

Büyük toprak mülkiyeti kaldırılacak,tarımda tüm ilişkilerde bağımlılıklara son verilecektir.Bu amaçla;Kürdistan köylüsüne toprak dağıtılacak,gerekli araç ve gereç sağlanacaktır.

- a)Kürdistan köylüsünün sömürgeci devletler ve işbirlikçilerine olan borçları iptal edilecektir.
- b)Sömürgecilerden alınan topraklar devletleştirilecek,bu topraklar üzerinde örnek çiftlikler kurulacaktır.

c)Kollektif üretim desteklenecek ve teşvik edilecektir.

d)Çiftlikler emekçi köylülerin denetimine verilecektir.

e)Hayvan yetiştirilmesi ve üretimin verimliliğinin arttırılması için gereken tüm olanaklar sağlanacaktır.

(...

"KÜLTÜREL DEĞERLERİN KORUNMASI VE GELİŞTİRİLMESİ:

Kürdistan'ın tüm kültürel değerleri korunacak,tahrip olanlar onarılacaktır.

- a)Kürt dili önündeki tüm engeller kaldırılacak ve Kürtçe Kürdistan'da resmi dil olacaktır. Diğer diller yasaklanmadan Kürtçenin yanında gelişmeleri ve kullanılmaları serbest bırakılacaktır.

b)Tahrip edilen kültürel,folklorik ürünlerimiz geliştirilecek,bunun için tüm olanaklar sağlanacaktır.

c)Kürtçe okuma ve yazma zorunlu hale getirilecek,temel eğitim ücretsiz sağlanacaktır.

- d) Basım/yayım olanakları arttırılacak,her yayının serbestçe çıkarılabilmesi sağlanacaktır,devrimimize ters ve ulusumuzun çıkarları ile çatışan yayınlara izin verilmeyecektir.
- e) Tiyatro,film çalışmaları hızlandırılacak,tüm artistik değerlerimizin geliştirilmesi sağlanacaktır.
- f) Bir devlet opera ve balesi kurulacaktır.
- g) Sanatsal çalışmalar üzerinde hiçbir sansür uygulanmayacaktır.
- h) Televizyon ve radyo ciddi biçimde örgütlendirilecek,bütün dillerde ve ulusal niteliklerde müzik,tiyatro vb..çalışmalar yayınlanacaktır.
- i) Resim ve heykeltıraşlık geliştirilecek,her olanak yaratılacaktır.
- j) Kürdistan'ın tarihi ve turistik güzellikleri ortaya çıkarılacak,geniş bir turizm potansiyeli oluşturulacaktır.
- k) Eski eserler ve tarihsel geçmiş,arkeolojik çalışmalar ve müzelerle yeniden organize edilecek,dünyanın tanınmasına açılacak,çalışıp,başka yerlere götürülmüş Kürdistan tarihi eserleri yeniden geri getirilmeye çalışılacaktır.
- l) Tüm azınlık ve etnik grupların sanat ve kültür çalışmaları serbest bırakılacak,kendilerini

özgürce geliştirmeleri ve halklar arası ilişkilere katkıda bulunması için tüm olanaklar yaratılacaktır.

Ç..

"SAĞLIKLI BİR TOPLUM YARATMAK GÖREVİ:

- a) Hastahaneler,sağlık kollejleri ve benzeri kurumlar çağın teknolojik yapısına uygun hale getirilecek,geliştirilecek ve gerekli biçimde donatılacaktır.
- b) Tüm Kürdistanlıların eşit ve genel olarak sağlık hizmetlerinden yararlandırılmaları sağlanacaktır.
- c) Kadınlar ve çocuklar için özel beslenme ve gelişme olanakları yaratılacaktır.
- d) Sağlık hizmetleri tümü ile devletleştirilecek ve sağlıklı bir Kürdistan toplumu için gerekli tüm bilimsel sağlık yöntemleri geliştirilecek,hastalıkların tedavi ve önlenmesinde ilkel yöntemlerden vazgeçilmesi sağlanacaktır.
- e) Kadınlar üzerinde her türden eşitsiz uygulamalar kaldırılacak,çocuk doğurma,beslenme,kendilerini geliştirme olanakları hazırla-

nacaktır.Ücretsiz kreş ve bakım evleri oluşturulacak,kadının çalışması ve gelişmesi olanakları hazırlanacaktır.

f) Savaştan çıkan bir toplum ve sömürgeciliğin baskı ve asimilasyonunu yıllardır çeken Kürdistan'ın yaralarının sarılması,geleceğe yönelik sakatlıkların,hastalıkların uzun vadede tedavisinin yapılabilmesi için;toplum içindeki psikolojik ortamın dağıtılması,horlamanın,küçümsemenin ortadan kaldırılması ve kırtuluş için kendilerini feda edenlerin korunması yönünde her türlü tedbir alınacaktır:

aa)Doktor,hemşire,ebe,hastabakıcı vb...gibi personelin,bilinçli ve yetenekli unsurlardan seçilmesi,görevlerinin önemi nedeniyle eğitimlerinin mesleki yanları dışında siyasal,toplumsal ve sosyal olarak da tamamlanması ciddi biçimde yapılacaktır.

bb)Geniş ve olanaklı rehabilitasyon merkezleri kurulacaktır.Çalışmaları en düzenli biçimde gerçekleştirilecektir.

cc)Savaşın sonuçlarının psikolojik,pedagojik etkileri ve maddi belirtilerinin kınama-

dan,horlamadan,küçümsemeden ortadan kaldırılması yöntemleri yalnız sağlık sorunu olarak değil,yönetim ve koruma yöntemleri olarak da planlanacak ve uygulamada gerçekleştirilecektir.

dd)Toplumsal dejenerasyonun,uyuşturucu alışkanlığı,fuhuş vb...tümü ile yasaklanacak,bunlarla her bakımdan mücadele temel görev olacaktır.Bunların etkilerinin uzun vadede ortadan kaldırılması için bilimsel olarak çalışılacaktır.Yasaklarla değil,eğitimle soruna el atılacaktır.

(...

"DİN VE İBADET ÖZGÜRLÜĞÜ:

Din ve devlet işleri açık bir biçimde birbirinden ayrılacak,herkese din ve ibadet özgürlüğü tanınacaktır.Dinsel olarak kitleler üzerinde nüfuz kullanımı kesin olarak yasaklanacaktır.

(...

"BİLİMSEL ÇALIŞMALAR:

Bilimsel hiçbir faaliyetin önüne engel konulmayacak,devlet bilimsel faaliyetler için her

türlü olanakları hazırlayacak ve bu çalışmaları destekleyecektir.

(...

"GENÇLİĞİN EĞİTİM VE ÖĞRETİMİ:

Savaştan çıkan ve özgür bir toplumun yaratılmasında önemli bir fonksiyona sahip olan gençliğin eğitim ve öğretimi,yetiştirilmesi,gelişimi için bütün olanaklar devlet tarafından sağlanacaktır.

Orta ve yüksek öğretim kurumlarına girişler parasız olacak ve planlı bir politika ile yürütülecektir.

- a)Partimiz,gençliğimizin geleceğimiz olduğu bilincindedir.
- b)Partimiz,gençliğimizi bütün kötü alışkanlıklarından ve emperyalist tasallutlardan korumak için her tedbiri ve imkanı kullanacaktır.
- c)Savaştan sonra büyüyen gençliğin,savaş içinde yoğrulmuş gençlikle çelişki ve çatışmalarını Partimiz doğal karışılıyarak,bu tür sorunların ortadan kaldırılması için önemli yöntemler geliştirilecek ve uygulanacaktır.

d)Gençlere yeteneklerine göre iş ve olanak sağlanacak, eğitim ve öğretimleri de yeteneklerine göre ayrırtedilerek yapılacaktır.

e)Gençliğimiz,emperyalist ve sömürgeci eğitim taktikleri karşısında zayıf kaldığı noktalarda sık sık uyarılacak,örgütlenilecektir.Emperyalist,sömürgeci saldırı ve tecavüzler,müzik,giyim-kuşam gibi konulardaki propagandalara karşı kapalı tutularak,korunacak ve ciddi bir eğitimle özüne dönük biçimde çağdaşlaştırılacaktır. Gelenek ve görenekler hiçbir zaman gerici olarak kabul edilmeyerek,ayrıca demokratik yöntemler içinde geliştirilmeleri sağlanacaktır.

(...

"KADINLARIN ÖRGÜTLENMELERİ VE EĞİTİMLERİ:

Partimiz,sağlıklı bir toplum yaratılması ve bu toplumun yerli yerine oturtulması konusunda kadınlarımıza düşen görevlerin bilincindedir.

- a)Toplumsal yapı gereği ya da emperyalist ve sömürgeci taktiklerle geliştirilen cinsiyet farklılıklarına karşı amansız mücadele

edilecektir.Bu konuda eğitime özel bir önem verilecektir.

- b) Kürdistan toplumunda eşitlik topyekün insanlarımızın eşitliği olarak,genel ve demokratik bir anlayış içinde ele alınacaktır.
- c) Kadınlarımızın kendilerini geliştirmeleri ve toplumsal yapımıza katkıları için sosyal ve kültürel olarak ulusal ya da uluslararası örgütlenmeleri bütün olanaklar ile desteklenecektir.
- d) Kadınlarımızın siyasal olarak Parti ünitelerinde ağırlıklı olarak örgütlenmelerine özel bir önem gösterilecektir.

(...)

"KONUT SORUNU:

Konut sorunu bir bütün olarak devlet tarafından çözümlenecektir.Evsiz tek yurttaş kalmayacak,ev kiralari gelirlerin % 10'unu geçmeyecektir.

(...)"

Programın bundan sonrakı "SONUÇ" bölümünde ise;

Kürdistan Kurtuluş Partisi'nin "HER SOMUT

DURUM VE OLGU KARŞISINDA PROGRAMA EKLER KOYABİLECEĞİ" ve bu yönde gerekli "AÇIKLAMALARDA BULUNABİLECEĞİ" belirtilmiştir.

Karar Tasarıları

- I -

"İDEOLOJİK-TEORİK KONULAR":

Genişletilmiş Merkez Komitesi,siyasal hareketimizin partileşme sürecinden önceki dönemlerde yaptığı ve büyük oranda kabul gören ideolojik-teorik belirlemeler konusunda bir kez daha ısrarını kararlaştırmıştır.

- a)Yapılan değerlendirmeler sonucunda ideolojik inşa sürecinin tamamlandığı,
- b)Siyasal inşa sürecimiz bakımından önem arzeden bazı konular,Partimiz için yapılan eleştiri ve değerlendirmeleri gözden geçirmeyi gerekli kılmıştır.
- c)Yapılan eleştirilerin Parti üniteleri tarafından karşılanabilir duruma getirilmek amacıyla,toplantıya sunulan birkaç ivedi ideolojik-teorik konudaki görüşlerini netleştirmiştir.

d) Tartışılan ideolojik-teorik konular ile ilgili taslak metinler karar tasarısı haline getirilerek, Parti Basım/Yayın Merkezi'ne gönderilmiştir.

e) Partimiz, siyasal inşa süreci ve mücadelenin genel konumu içinde önüne çıkacak her türlü ideolojik-teorik sorunlarda hazır olduğunu ve gerekli biçimde üretimde bulunacağını saptamıştır.

- II -

"ÖRGÜTSEL KONULAR":

Siyasi programın tümü kabul edilerek buna uygun karar tasarıları tartışılarak onaylandı.

1-Tüzük ve program çerçevesinde Parti ünitelerinden önemli olan daire ve temsilciliklerin programları tartışılarak kabul edildi.

(...)

Dairelere yeni atamalar yapıldı.

2-Parti stratejisinin saptanmasına geçildi ve taktikler belirlendi.

(...)

a) Ülke düzeyinde mücadele ve örgütlenmeyi esas alan Partimiz, öncelikle ağır-

lıklı olarak Kuzey Kürdistan'daki örgütlenmeyi planladı.

b) Kuzey Kürdistan'daki askeri ve siyasi coğrafya gözden geçirilerek, yeni mücadele bölgeleri saptandı ve kodlandı.
(...)

c) Partimiz, Kuzey Kürdistan'ı ... bölgeye ayırarak, ivedi olarak ... bölgelerden başlayarak mücadele perspektifini koymuştur.

d) Saptanan bölgeler Parti gereklerine uygun olarak renklendirilmiştir. (...)

1.Bölge olarak ..., 2.bölge olarak ..., 3. bölge olarak ..., 4.bölge olarak ...'yı kapsar.

f) Bölgelerin Parti çalışmasındaki kod isimleri ise'dır. (...)

3-KUKM'nde diğer demokratik kitle eylemleri yanında ... mücadeleyi de esas alan Partimiz, siyasal örgütlenmeyi ... ile birlikte hayata geçirmeyi ivedi ve esas aldığını kararlaştırmıştır. Tüm Parti ünitelerine bu yolda emir ve talimatlar verilmiştir. (...)

4-Metropollerde ise; (...)

Partimiz,

- a) Caydırıcı olmak,
- b) Sömürgecilerin ekonomik kaynaklarını tahrip etmek,
- c) Metropol işçi sınıfı ve diğer devrimci güçleri mücadelemizin yanına çekmek,
- d) ... propaganda ile, sömürgecilerin kendi alanlarında savaşa mecbur edilmeleri amacıyla metropollerde ... örgütlenme ve mücadeleyi zorunlu saymaktadır.

5-Partimiz,

Metropolde legal ya da yarı-legal örgütler ...varolan örgütlerde ... çalışmayı kararlaştırmıştır.

6-Ülkede kitleleri kendi talepleri doğrultusunda örgütleyerek, bu örgütlerde ... yaratmak ve bu suretle kitleleri harekete geçirmek Parti stratejisine uygun bulunarak karar altına alınmıştır.

7-Partimiz, ülke dışında ... ve ... üsler kurarak, ülkenin örgütlenmesini esas almaktadır.

8-Partimiz, ulusal kurtuluştan yana olan tüm sınıf ve tabakalar içinde çalışmayı esas alır. Bununla birlikte, Kürdistan'ın geniş

emekçi kitlelerini ve özellikle yoksul köylülüğü temel örgütlenme alanı seçer.

9-Partimiz, saptanan stratejik hedefler doğrultusunda kurtarılmış bölgelerde üsler oluşturur vebölgelerinde örgütlenmeyi hedefler. Ve bu örgütlenmeyi program çerçevesinde yürütür.

0-Partimiz, Kürdistan halkına karşı dayatılan haksız savaş karşısında gerekli her türlü mücadele yöntemlerini programlamayı zorunlu saymıştır.

- III -

"PRATİK SORUNLAR":

1-Daha önceden alınmış olan kararlar gereği olarak cezaevlerine hertürlü yardımda bulunulmasına devam edilerek, tüm unsurlar Parti güvencesine alınmıştır.

2-Partinin UKC konusundaki tüzük ve program önerisi üzerinde ısrar edilmesi ve pratik olarak çalışması sürdürülen bu yöndeki faaliyetlerin devamına karar verilmiştir. (...)

3-Genel ittifaklar çerçevesinde atılmış adımlar ile ilişkiler gözden geçirilerek, bu-

nun devamı ve geliştirilmesi ile diğer başka örgütlerle de bu tür ittifaklara girilmesi kararlaştırılmıştır.

4-KDP ile ilişkilerin daha önceki kararlar çerçevesinde devamı ve son dönemde Güney Kürdistan üzerindeki baskı ve savaşın verdiği zor durum değerlendirilerek,diplomatik ve yayın yolundaki çabalara daha da hız verilmesi ve ittifaklar genel perspektfi içinde desteklenmesi kararlaştırılmıştır.Bu yöndeki ilişkilerin sıklaştırılması gereği bir kez daha belirlenmiş,bu amaçla, maddi yardımda bulunulması,birçok örgüt ve kişilerin bu yolda duyarlı kılınmaları, ilaç,giyecek,yiyecek vb...yardımların daha da genişletilerek ulaşması yolunda tüm Parti ünitelerine talimat gönderilmiştir. Dünyanın Irak jenosidi karşısındaki suskunluğunu protesto eylemlerinin devamına karar verildi.

5-Avrupa'daki polis baskıları öneri olarak geldiğinden ve mültecilik durumlarının Partimizi de yakından ilgilendirmesi dolayısıyla rapor ve bilgiler değerlendirilerek bazı istihbarat (....) örgütlerinin ve devlet-

lerin özellikle Türk ve Kürt mültecilere baskı uyguladıkları,mültecilik durumlarını kullandıkları ve bu yüzden baskı yaparak ajanlaştırmak istedikleri gözlemlenmiştir. (...) Bu konuda,Parti ünitelerine bilgi aktarılması,hiçbir üyemizin ve sempatizanımızın diğer örgüt ve kişilerle ilgili bilgi vermemeleri ve bu konuda çok hassas davranılması gerektiği karar altına alınmıştır. Bu yönde her türlü uygulamanın göğüslenmesi önerilmiştir...Her zamanki bağımsızlıkçı tavrımız ve yöntemlerimizin doğru olduğu bir kez daha ortaya çıkmış,uluslararası ilişkilerdeki programımızın gereği gibi davranılması gerekli görülmüştür.

6-Parti Merkez Yayın Organı yayınına devam edecektir.Bunun yanında geniş bir kitle yayın organının planlanmasına karar verilmiştir.Bu konuda kısa zamanda sonuç alınması düşünülmektedir.Ülkede illegal yayın faaliyeti yanında legal yayın olanaklarının da araştırılması önerisi değerlendirilmiştir. (...)

7-Kürdistan Press ve Kürt Haber Ajansı gibi kuruluşların özerk ve demokratik yapıları-

nın önemi ve olumluluğu üzerinde değerlendirme yapılarak,tarihsel olarak Kürdistan için böyle kurumların ilk ve tek olduğu vurgulanarak,bunun tüm engellere rağmen korunması ve güçlendirilmesi için üzerimize düşen her türlü yardıma karar verilmiştir.Tüm kişi ve kuruluşların uyarılarak buna destek sağlamaları ile Parti ünitelerinde bu kurumların korunması ve bağımsız tavırlarına engel olunmaması,desteklenmesi,dağıtımını bildirilmiştir.

8-KOMAL basım/yayın ve dağıtım'ın,siyasal hareketimiz ve KUKM'nde önemli ve ciddi bir mevzi olduğu görüşünde ısrar edilerek, korunması ve geliştirilmesi için Basın/Yayın ve Bilim/Araştırma Dairesi'ne gerekli talimatlar verilmiştir.Yeniden planlanarak sürecine gerekli yayınlarını yapmak suretiyle devam etmesi kararlaştırılmıştır. (...)

9-Avrupa çalışmaları ile ilgili rapor ve bilgiler değerlendirilerek,öneri ve eleştirilerin de dikkate alınmak suretiyle önemli kararlar oluşturulmuştur. (...)

10-Yeni temsilcilikler belirlenerek,bunların tüzük ve programları karar altına alınmış-

tır. (...)

Ayrıca,Partimiz,bundan böyle büyük merkezlerin birinde yazışmaların legal adresi olması ve basına açıklamaların yapılabilmesi açısından bir adresli temsilcilik bulundurulmasını da kararlaştırmıştır.Bu temsilciliğin planlanarak en yakın zamanda (...) yerlerden birinde faaliyete geçmesi için Uluslararası İlişkiler Dairesi'ne gerekli talimat verilmiştir.

(...)

- IV -

"SİYASAL METİNLER":

Genişletilmiş Merkez Komitesi,hazırlanıp sunulan yazılı metin taslaklarını görüşerek son haline getirmiştir. (...) Redakte edilip Merkez Yayın Organı'nda ya da başka biçimlerde yayınlanmak ve kadrolarımıza ulaştırılmak üzere Basın/Yayın ve Bilim/Araştırma Dairesi'ne gönderilmesi kararlaştırılan bazı siyasi metinler şunlardır:

1-Ulusal kurtuluş mücadelelerine bakış açımız ile ilgili metin,

2-Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi,Ulusal

Kurtuluş Birliği konularındaki sonuçlanmış tüzük ve program metinleri yeniden gözden geçirilerek son haliyle metinleştirilmiştir,

3-Askeri örgütlenme,legal ve illegal çalışma yöntemleri ile ilgili metin,

4-Genel Sekreter'in toplantıyı açış konuşması;

Geniş ve kapsamlı olan bu konuşma metninin,zaman darlığı nedeniyle daha sonra redakte edilerek son haline getirilmesi kararlaştırılmıştır.Bu metin içerik bakımından önemli olup,özetle;Kürdistan'da sürecin değerlendirilmesi,Rızgari'nin tarihsel süreci,Kürdistan ve Türkiye'deki önemli görülen bazı olaylar,THKP-C,TKP ve TİP'in durumları ve geçmişleri,DDKO'lar,Rızgari'de ayrılık,12 Eylül'den sonraki gelişmeler vb...partileşme sürecimiz gibi birçok konuda tarihsel durumun saptanması ve netleşmesi açısından gerekli görülerek metinleştirilmiştir,

5-Arşiv vb..çalışma yöntemleri sonuçlandırılmıştır,

6-Devletler ve ülkeler ile ilgili ilişkilerin

genel durumu değerlendirilerek,somut kararlara varılmış,Polit Büro'ya talimat olarak sunulması ve pratik faaliyetlerle saptanan ilkeler çerçevesinde teorik ve pratik olarak metinleştirilmesi uygun görülmüştür,

7-Parti Programı bir bütün olarak birçok dilde yayınlanmak üzere sonuçlandırılmıştır.

İşbölümü

Genişletilmiş Merkez Komitemiz,Parti Genel Sekreterini ve Polit Bürosunu seçerek,birçok daireye yeni atamalar yapmıştır.Avrupa Sekreterliği yeni oluşuma getirilmiş (...),bazı temsilcilikler oluşturularak,bunlara atamalar yapılmıştır. (...)

Türkiye metropol sekreterliği,bölge sorumluları ve Kürdistan'da bazı bölgeler sorumluları atanarak (...),uluslararası ilişkilerde yeni düzenlemelere gidilmiştir. (...)

Basına ve kamu oyuna düzenli bilgi vermek amacıyla yeni düzenlemeler yapılmıştır. (...) Her türlü yayının yapılabilmesi için Basın/Yayın Merkezi oluşturularak,yayın kapasitesi ge-

nişletilmiş,bunun için gerekli atamalar yapılarak,yeni bir perspektif için gerekli araç ve gereç sağlanması kararlaştırılmıştır.

Bildirinin sonucu

Partimiz,1.kuruluş yılını doldurduğu bu günlerde örgütsel yapısını Genişletilmiş Merkez Komitesi toplantısı ile güçlendirmiş ve geliştirmiştir..Partimiz her yeni gelişmelere göre yeni politikalar üretecektir.

Genel Kurul hazırlıkları tamamlanincaya kadar Genişletilmiş Merkez Komitemiz yönetim görevi yapacaktır.

Ülkede ve metropolde daha güçlü eylem ve çalışmalar için her türlü maddi ve manevi olanaklar hazırlanarak,sistemli bir yapıya geçilmiştir.Bu güven ve umut içinde,ideolojik ve teorik olarak da kararlı olarak ilerlemekteyiz. Hiçbir durumu abartmadan ve küçümsemeden, olaylar karşısında soğukkanlı olarak ve panik göstermeden hareket etme konusunda kararlıyız.

Ciddi birliktelikler için hızlandırılan çalışmalar daha da geliştirilecektir.Partimizin,ülkemin ve halkımızın mücadelesine inanç ve güven

nimiz tamdır.

YAŞASIN PARTİMİZ

Yaşasın Halkımızın Özgürlüğü ve Ülkemizin Bağımsızlığı.

Saygılarımızla.

Kürdistan Kurtuluş Partisi

.../Kasım/1988

POLİT BÜROSU

- * Kuzey Kürdistan ve Türkiye'de siyasai çevrelerde dağıtılan Partimizin Genişletilmiş Merkez Komitesi'nin Sonuç Bildirisi,18 Kasım 1988 tarihinde Almanya'nın başkenti Bonn'da düzenlenen bir basın toplantısıyla da kamuoyuna açıklandı.

DI SERSALIYA 71.ema ŞOREŞA GALAREZAN DE REWŞA KE EM TEDANE

Tekoşîna di mabêna yên ku dipelçiqîn û tînpelçiqandin, 71 sal berê di Rusya Çar de bi serketina yên tînpelçiqandin çû dawîyê. Şoreşa Sosyalist bû hêviya karkeran û hêviya rizgarîya gelên kolonyal. Her waha ji bo karbidestgirtin, destpêkirina şoreşa karkeran bi Komuna Parîs, li Rusya Çar bi serketina sosyalîzmê tacîn bû. Ev şoreşa çîna xebatkarên bi pêşengîya çîna karkeran şoreşa ewlîya mezin bû. Bi burjuvazî re hemû kemneperestan, optonîstan, revîzyonîstan û narodnîkan şer wenda kirin. Burjuvazî û hevalbendên wî ne tenê li Rusya Çar, di warê navnetewî de hember sosyalîstan ku wan teorîya xwe indî xistibûn pratîkê, wendakirin û ketin tevlihevîyê. Kivşebû ku emperyalîst nedisekinîyan. Emperyalîstan bi hemû hacetên xwe dor li kela sosyalîzmê, sovyetên nû girtin û dest bi hereketên dij şoreşê kirin. Sovyetên nû demên gelek dijwar jîyan.

Berpîrsiyarê Marksîzma şoreşger li sovyetan

PKYS (partiya Kominîstên Yekîtiya Savyetan) politîkayên ku ta wê demê di Marksîzmê denehatibûn formulekirin, mecburê formulekirin wan man û formule kirin. PKYS bi cesaretek mezin hem dij taktîk û metodên burjuvazî yên navnetewî, hem jî di welatê xwe de dijî hêrişên dij şoreşê sekinîn û ew hêrişanan pelçiqandin.

Sosyalîzma ku hêviya karkeran, bindestan û xebatkarên bû û çavika hîma jîyana wan bû, pêwisbû qafikê xwe parçekirina û di warekî nû de jîyan bidîyana. Va ji bo emperyalîstan tehlîkeyek zêtir bû. Burjuvazî nekaribû şoreşa sosyalîst jihev daxê, lê wî duwarên mezin û paşverû dij belavbûna sosyalîzmê danî û her waha hember firehbûna sosyalîzmê sekinî. Tekoşîna ku li cihê cihê welatandij emperyalîzmê dihat dayîn, emperyalîzmê destpêkir bi qirika wan girt. Dema dû Lenîn re, di sovyetên nû de pejkirina teorîyê jî alîkarîya vî karî kir. Di cihê cihê welatan de tekoşîna rizgarîya netewî û ciwakî de-

forme bû. Darbên pir mezin bû û tekoşîna gelên kolonyal ketin sînorek teng. Îndî emperyalîzmê xwe nîşandabû ku, ew ne "pilingek ji pel" e.

Her çikas ku li her derê cîhanê karkeran û gelên bindest darbe li kapitalîzmê û kolonyalîzmê dixistin û dîketin enîya sosyalîzmê jî, hemû van bûyeran têrê nekir ku, sosyalîzm wek dîtînek cîhanî biserkeve. Sistema emperyalîzm-kapîtalîzm hebûna xwe wek qewetek mezin û serdest domand.

Hatina vî warîwde ku em li qezanca enîya sosyalîzm mîzekekin; dibînin ku tekoşîna karkeran û gelên kolonyal hêl oportonîstan û reaksiyone-ran ve hatîye pejkirin, hundur hatîye valakirin û di vî warî de jî gelek rê hatîye girtin. Lê em dizanin tekoşîna hember xirabîyên oportonîzmê ku ev vek îdeolojîyek serketî jiyana xwe didomîne, her dem di bernama sosyalîstan de ye.

Welatê ku cara yekem bû, sosyalîzm têde hate damezirandin, yekitiya sovyetan îroj jî qezancên Partiya Bolşevîk şûva mane ku wê partiye ev qezancana bi cesaretek mezin bidestxistibûn. Wan pêwîstiyên teorî û pratîka şoreşgerî û wazîfeyên enternasyonalî bi cî nanîn. Du Lenîn re serokên sovyetan ku, wan sosyalîzm guhertin, ji

karkeran cîhanê û gelên kolonyal re xirabîyên mezin hîştin. Di tekoşîna şoreşgerî de birînen gelek bizahmet bînxweşkirin vekirin. Pêwîst bû kû sosyalîzm wek dîtînek cîhanîya nû, wek rewşek jîyanê, wek yekitiya karkeran û gelên kolonyal û hevkarîya wan biketina jîyanê, lê ev kîşandin warên ku emperyalîzmê xwast. Di warê navnetewî de politîka dewletî hate kirin. Di hun dur de insanên xwe kirin wek makîne. Di rêvebirina partiye de, bi wî rê di dewletê de serketina birokratan hate pêkanîn. Van bûyerên ku îroj li Qazakîstan, li Gurcîstan û li Armenîstan dibin nîşanek ji wan e. Gotara şoreşgerîya ku şoreşa Galarezana Mezin dabû gelên Cîhanî û ev ananeya şoreşgerîya ku danîbû, di her alîye de bi peşkirina wî em hatin îroj. sosyalîzm jî sosyalîzme durxistin.

Li derve û hundur de darbexarina şoreşa sovyetan hêl teorîk û pratîk de ji hêzen sosyalîstên cîhanî bêtalîyek mezin pêwîste wê beditin. Em buyerên ku du Lenîn re mêzedikin, derketina ji bin van xirabkirinan, derxistina sosyalîzmê ji nav van tevlihevîyan ku hatine çekirin pir hesan xuyanake gor bavariya me.

Di van çend salên daîye de ev guhertînen ku

di welatên sosyalîst de dibin gelo wê problemên sosyalîzmê helkin? Danîşan: Tekoşîna hember birokrasiyê û bicîkirina demokrasîya sosyalîst di civakê de wê biserkeve? Hîn ji bo şanîdanek dem zu ye. Lê me wek sosyalîstên Kurdistan ji bo guhertinên ku ten fikiranden, bi salan reqne kiribû. Ji ber van reqnayan çepên gelên serdest em tecrit kirin.

Gor me, problemên sosyalîzmê di welatên sosyalîst di û di politîka wana dervayî de bi "damazirandina nû" û "kirinên vekirî" jî ji holê ranabe. Gor van guftîgohan û politîka "vekirî" li welatên sosyalîst dîsa jî xuyaye ku problemên himî bi piranî her waha ji holê neye rakirin. Dîjatîyên lihevneyî yên mabêna burjuvazî û karke-
ren de dixin nezbihev. Politîka mezdebûyî hîn di bernamêdaye, yekitiya sovyetan xwe nawenda hereketên sosyalîst li cihanê dibîne û hîn wê bavariya xwe dajo. Sosyalîzm jî navnetewî (bi rewşekî gelek xirab) kişandin sînorên netewî û ji bo kara xwe ya netewî pêşkêşkirine. Vî politîka han her iroj jî dimasînin. Sosyalîst û nesosyalîst jî hev nayên hilbijartin. Paya ku ji sosyal demokrat re hatîye dayîn gehîştîye pîvanberîyên gelek biha.

Bi rastî ger em lê bineherin "sosyalîzma netewî" ku, ne enternasyonalîste em dibînin. Danîşan: Halepçe, hember çeken kîmyevî li Kurdistana Başur tu dengê welatekî sosyalîst dernakeve. Berê Yekitiya Sovyetan dû re ji hemû welatên sosyalîst alîkariya rejîma Saddam ya xwînrij bi çaperêyî dîkin. Ji ber politîka "mezdebûn" li Rojhelata Nawîn Baasên paşverû "pêşverû" ta "kominîst" nişandidin. Suriye jî cîyê xwe di warê "dij-emperyalîzmê" de girtiye. Partiya Yekitiye Kominîst ya Tirkîyê, partiya TUDEH ya Îranê ku, di bin doçîka sosyal demokrasîyê de dimeşin, bi salane tekoşîna Kurdistanê mahkum kirine, rewşa wan jî gelek vekirî ye. Lê evana hemû ne gor sosyalîzmê ne. Vana dij politîka "vekirî" û "damazirandina nû" jî ne. Talîka rejîma Îranê ku li ber pozê sovyetan çê kirîye û girêdanên wî bi Afganîstan re û alîkariya ku Çîn dide Îranê bawariya "Dewletekî Tirkî bi istîqrar" tîne. Ev politîkayek dij sosyalîzmê ye û bi zetirî pragmatîzm me. Karbidestên Sovyetan pêwîste wana hemyan bibînin... Ger enternasyonalîzm jî bo kesekî ne muhîm e, ji bo tekoşîna rizgariya netewa Kurd jî wê neyêxwastin, serxwebûna Kurdistanê û azadiya gelê Kurd wê bê

qebûlkin.

Bi şoreşa karkeran re tekoşîna rizgarîya netewî bû parçeyek cîhana sosyalîst.Çêkirina polîtîka tekoşîna rizgarîya netewî ku,Lenîn bi zahmet û enerjîyek mezin damezirand,hêl oportonîstan de hate xirabkirin,hundur hate valakirin û kirin wekî malê suse.

Welatên sosyalîst bê qeyd û şert pêwîste alîkarîya tekoşîna rizgarîya netewî bike.Lê welatên sosyalîst li tekoşînên rizgarîya netewîyan bi çavê dewletek mezin dinêherin,şertan dixin pêş,zanetiya sosyalîzme xelet dixebitînin,gor menfatên xwe lê nezikayî dikin.Eva ewe ku,hember emperyalîzmê,rizgarîya netewan dikin kurban.Îro jî teoriyên sovyetan "vekirê" û "damezirandina nû" mêzekirina oportonîstîya kû,li tekoşîna rizgarîya netewan mêze dikir,ji holê ranekir.Gor "mêzdebûna" cîhanê dayîna alîkarîya stratejîk jî ji lêalîne bêtir nebû.Heber şerên bêmaf jî alîkarîya tekoşînên netewan nehatiye kirin.Ew bi serê xwe hatine hîştin.Me sosyalîstên Kurdistan ev rewşa nêzde dî û dizanin.

Li welatê me Kurdistan,bi salane ku,tekoşîna rizgarîya netewa tê dayîn.Şoreşa Kurdistan wê li Rojhilata Navîn mêzguhertinek mezin çêbike,

lê ew di bin tehdîtan de ye.Û ber nezikatiyên oportonîstan de ye.Li hember van hemû tiştan şoreşa Kurdistan rêya xwe vekirîye û dimeşe.

Di 71 saliya Şoreşa Galarezana Mezin de welatê me Kurdistan ji her demî zêtir di bin tehdîtan de ye.Hevceyîyên wî ji her demî zêtir bi alîkarî û hevkarîye heye.

Ev bûyerên siyasî yên ku li welatê me hate jîyan dide xwiyakirin ku,tekoşîna me ya netewî ji bo hemberîya menfatan û ji bo berhevdana serketinê,bi şîweyek hostatî tê xwestin ku,bê pêşkeşkirin.Qetlîamên ku li gelê Kurd tînin kirin bê deng tînin buhurandin.Welatên ku navên wan bi şoreşgerî,bi kominîstî,bi aşîtxwazî ji bo parastina dostên xwe yên menfatî paş derîyan de, li kuncikên tarî de listikan dilîzin.Me Marksîstên Kurdan û gelê Kurd carek din dit ku,menfatên gelanî û rexistinî ji pêwendîyên dostayetiyan pêştir e.

Yên ku polîtîka mêzdebûn dajon,yên ku bi rewşekî pragmatîzm nêzê tekoşîna netewa Kurdistan dibin,heta dikarin girêdana xwe bi şoreşa galarezan re bejin,an jî lê xudîderkevin;ew nikarin nêzê sosyalîzmê re derbazbin.Dîsa ew ta dikarin bi navê Lenîn hevdiîtin ji bo aşîti bikin,

ta dikarin ser aşitiya Rojhilata Navîn bejin,ta bûyera Kurdistanê nebinin nikarin aşitî daynin. Bi navê aşitî,bi navê sosyalîzmê alîkarî ji dewletên kolonyalist re naye kirin.Ji bo kuştina gelê Kurdê belangaz çek ji kolonyalîstan re naye firotin.Zarokên me bi dîtinên xwe di heremên şer de,di xaniyên sivil de çekên sosyalîstan çewa dij gelê me tê xebitandin dibînin û ew wê hînbibin ku,ev çekana tu caran ne ji bo aşitî û sosyalîzmê hatiye xebitandin...

Em Partiya Rizgarîya Kurdistan (RIZGARÎ) bi dilek şikestî,lê bi hevî silav li şoreşa Galarezan dikin.Em bi hemû tiştên xwe girêdayê ruhe wî ya şoreşger in.Bi reşanîdana wî û bi tekoşîna me ya bi hêz û qewet,emê mijokatiyê bi hemû hêlên wî ve ji welatên xwe tekin der. Partiya me wê di eniya hêrişî de,ya hêzen siyasîdi welatê me de wê pêk bî,cîyê xwe digire Wek endamek wî emê ji bo aşitî,serxwebûn û sosyalîzmê di meydana ceng de bin.

Her vaha hember oportunîstan ku,ev bi mantîk û pêwendiyên tu carî li sosyalîzmê mêzedikin û wî jihevda dixin,emê tekoşînek dijwar bidin.Ji bo ji navrakirina du dilî li hember rizgarîya netewî û ciwakîya me pêwîstiya yekitî û

nezikatiya bahevî jî heya ku,em dixwazin wî ji bejin.

Di vî tekoşîna dirêj de,dijwar de bi sebir û bi berxwedan û tu carek emê nelerzin û bawariya xwe ya li gelê xwe emê bi caran dubarekin.

Ne ji bo menfaten rojî û derbazî,jî bo armancên xwe yên siyasî ya demek dirêj,bi şîweyek rastî,her vaha yekitiyek zanistî û rastî emê bimeşînin.Di vî şerê dijwar de emê nebin hacetê kesan û ji bo Kurdistanek serbixwe,,bihevrayî,demokrat û sosyalîst bi çî ewayî dibe bila bibe emê bi hemu hêzen xwe karbikin.Lê ev tekoşîna pirr hesan jî nîne.

Di vî dema ku kirine an jî dixwazin bikin mij û duman,di vî demê de emê bi zanistî milên xwe bidin hev û zêtir bervehev bînin.

Emê hember bazariyan,zokirinan ne bi dudilî, ne bi mizmizî,lê bi biryarî li dij bisekinin.Bi çî bihayê dibe bila bibe emê prensîbên exlaqa şoreşgerî û sosyalistî ji destê xwe bernedin.Emê ne li mabêna jîyan û cîhanê de,emê li nav tekoşîna de bin.Bi vî bawariyê di sersalîya Şoreşa Galarezana Mezin ya 71 an de emê bi hevî û bi biryarin.

Seknandina me tune,eme serxin.

BİJİ SOSYALİZM!

BİJİ AZADİYA GELE KURD Û SERXWEBÛNA
KURDİSTAN

Galarezan 1988 Partiya Rizgarîya kurdistan

(rızgari)

Polît Buro

58.sayfanın devamı

POLİTEKNİK DİRENİŞİ'nin...

ha fazla dayanışma ve yardıma ihtiyaç duymak-
tadır.

Kürt halkının mücadelesine destek verin,onunla
dayanışma içinde olun!

Yaşasın,POLİTEKNİK DİRENİŞİ!

Yaşasın,Yunan ve Kürt halklarının dostluk ve
dayanışması!

14 Kasım 1988

Parti Bildirisi/6

BÜYÜK EKİM DEVRİMİ'nin 71.

YILDÖNÜMÜNDE İÇİNDE
BULUNDUĞUMUZ DURUM

Ezenlerle ezilenler arasında kıyasıya süren mücadele,71 yıl önce Çarlık Rusyası'nda ezilenlerin zaferiyle sonuçlanmıştı...sosyalist Devrim, dünya proletaryası ve sömürge halklara kurtuluş umudu olmuştu.Böylece,Paris Komünü ile başlayan proletaryanın iktidar kavgası,Çarlık Rusyası'nda sosyalizm'in zaferiyle taçlandı.Bu,ezilen emekçi sınıfların proletaryanın öncülüğünde ilk büyük devrimci eylemidir.Burjuvazi ile birlikte her boydan gericilerin,oportünistlerin,revizyonistlerin,narodniklerin yenilgisidir...Burjuvazi ve yandaşları yalnız Çarlık Rusyası'nda değil,uluslararası düzeyde de,teoriyi pratiğe somut olarak geçirmiş sosyalistler karşısında yenilgiye uğramış ve paniğe düşmüştü..Emperyalistlerin dur-

mayacakları besbelliydi.Nitekim,sosyalizm'in bu ilk kalesini,genç Sovyetleri kuşatmak üzere bütün araç ve gereçlerini harekete geçirdiler,karşı devrimci eylemleri devreye soktular..Genç Sovyetler zor dönemler yaşıyordu..

Devrimci Marksizm'in Sovyetlerdeki temsilcisi SBKP,o güne kadar Marksizm'de formüle edilmiş politikalar üretmekle karşı karşıya kalmıştı.Büyük bir cesaretle hem uluslararası burjuvazinin emperyalist yeni taktik ve yöntemlerini,hem de ona bağlı olan ülkedeki sosyalizm düşmanlarının karşı-devrimci saldırılarını bir ölçüde bastırabilmişti..Ama,bu yeterli olmamıştı..

Proletaryanın ve ezilen,sömürülen emekçi kitlelerin umudu ve temel beslenme kaynağı olan sosyalizm'in,kendi kabuğunu parçalayarak geniş ve yeni bir zeminde hayat bulması gerekiyordu.. İşte bu,emperyalistler için daha da önemli bir tehlikeydi.Burjuvazi,sosyalist devrimi kıramayınca,onun yaygınlaşması önüne ciddi ve gerici bariyerler kurmak yolunu seçti.Farklı ülkelerde emperyalizme karşı verilen mücadeleler boğazlanmaya başlandı.Buna,Lenin sonrası genç Sovyetlerdeki teorinin budanması ve sağ yorumlanması da yardımcı oldu..Farklı ülkelerdeki ulusal

ve toplumsal kurtuluş mücadeleleri deforme oldu..Darbe çok büyüktü ve ezilen halkların mücadeleleri dar sınırlara çekilmişti.Artık,emperyalizm,ilk günden "kağıttan kaplan" olmadığını ispatlamıştı..

Herşeye rağmen,dünyanın her yerinde,proletarya ve ezilen halklar kapitalizme ve sömürgeciliğe darbe vurup,her ne kadar sosyalizm cephesi'ne katıldılarsa da,bütün bu gelişmeler sosyalizm'in bir dünya görüşü olarak egemen olmasını sağlayamadı.Emperyalist-kapitalist sistem egemen bir güç olarak varlığını sürdürdü..

Gelinen aşamada,sosyalizm cephesi'nin kazanımlarına baktığımızda;proletarya ve sömürge halkların mücadelelerinin,her boydan oportünist ve reaksiyoner akımlar tarafından budanarak,içi boş kof bir hale getirilmek istendiği ve bu yolda epeyce mesafe de kaydettiklerini görürüz. Ancak,egemen bir ideoloji olarak varlığını sürdüren oportünizm'in tahribatlarına karşı mücadelenin her dönem sosyalistlerin gündeminde durduğunu da bilmekteyiz..

Sosyalizm'in ilk kurulduğu ülke olan Sovyetler Birliği bugün,Bolşevik Partinin büyük bir cesaretle elde ettiği kazanımların çok gerisinde

durmaktadır..Devrimci teori ve pratiğin gereklerini ve enternasyonalist görevlerini yerine getirmemiştir..

Lenin'den sonra sosyalizmi revize eden Sovyet liderleri,dünya proletaryası ve sömürge halklara büyük bir enkaz bıraktılar.Devrimci mücadelede onarılması güç yaralar açtılar..Sosyalizm yeni bir dünya görüşü ve yaşam biçimi,proletaryanın ve sömürge halkların birlik ve dayanışması olarak hayata geçirilmesi gerekirken,emperyalizimn istediği alanlara çekildi..Uluslararası düzeyde tamamen büyük devlet politikası ile hareket edildi.İçeride insanlar makinalaştırıldı.Bürokratların parti yönetiminde ve dolaysıyla devlet mekanizmasındaki egemenlikleri sağlandı.Bugün,Kazakistan'da,Gürcistan ve Ermenistan'da olup bitenler bunun tipik örnekleridir.Büyük Ekim Devrimi'nin dünya halklarına verdiği devrimci mesaj ve bıraktığı devrimci gelenek sağından-solundan budanarak buraya gelmiştir.Sosyalizm özünden soyutlanmıştır...

Sovyet Devrimi'nin içeride ve dışarıda,teorik-pratik darbe yemesi,dünya sosyalist hareketi açısından büyük bir tahlisizlik olarak görülmelidir..Lenin'den sonraki gelişmelere baktığımızda,

tahribatların altından kalkmanın,sosyalizmi yaratılan buhrandan çıkarmanın pek kolay olmayacağı kanısındayız..

Son birkaç yıldır sosyalist ülkelerde yapılmak istenen değişiklikler sosyalizmin sorunlarını çözebilecek midir?Örneğin;bürokrasiye karşı verilen mücadele ve sosyalist demokrasinin topluma oturtulması başarılabilecek midir?Henüz bir belirleme yapmak için zaman erkendir.Ancak,biz Kürdistanlı sosyalistler olarak,Sovyetlerdeki yapılması düşünülen değişiklikler konusunda da yıllarca eleştirilerde bulunduk.Bu eleştiriler yüzünden egemen ulus "Sol"ları tarafından tecrit'e uğradık.

Bizce,sosyalist ülkelerdeki sosyalizmin sorunları,bu ülkelerin uyguladıkları dış politikalar ile "yeniden yapılanma" ve "açıklık" uygulamaları olsa da ortadan kaldırılamaz.Sosyalist ülkelerde,bunca tartışmalara ve "açıklık"a rağmen,temel sorunların büyük çoğunluğunun değiştirilemeyeceği görünmektedir.Burjuvazi ile proletarya arasındaki uzlaşmaz çelişki mesafe olarak birbirine yakınlaşmakta,denge politikaları hala gündemde durmakta,Sovyetler Birliği,dünya sosyalist hareketinin merkezi olma anlayışını sürdürmektedir.

Sosyalizm,uluslararası olmaktan ulusallığa -hem de çok kötü biçimde- dönüştürülmüş ve ulusal çıkarlara peşkeş çekilmektedir.Bütün bu ve benzeri politikalar günümüzde de uygulanmaktadır.Sosyalist olanla olmayanı ayırmak ve ayırdetmek mümkün görünmemektedir.Sosyal-demokrasi'ye verilen prim çok pahalı boyutlara ulaşmıştır..

Somut olarak birkaç örnek ele alırsak enter-nasyonal olmayan "ulusal sosyalizm" anlayışını görebiliriz.Örneğin;Halepçe Katliamı,Güney Kürdistan'daki son günlerde kullanılan kimyasal silahlar karşısında bir tek sosyalist ülkenin sesi çıkmamaktadır.Başta SB olmak üzere tüm sosyalist ülkeler,kanlı Saddam rejimini dolaylı olarak desteklemektedirler.Orta-Doğu'da oluşturulan "DENGİ" politikasının tarafları olarak,gerici Baas "ilerici" ve hatta "komünist" olarak gösterilmek istenmektedir.Suriye "anti-emperyalist" mevkide yerini almıştır.Türkiye BKP'si,İran TUDEH'i gibi sosyal-demokrasi'nin kuyruğunda gezinen ve Kürdistan mücadelesini yıllardır mahkûm eden "komünist" partilerin durumu gayet açıktır.Bugün Orta-Doğu'da "istikrarlı bir Türk devleti" istenen temel politikalar arasın-

dır.Hemen bunların tümü,sosyalizm'e terstir.Yeni geliştirilen "açıklık" ve "yeniden yapılanma" politikalarıyla da çelişmelidir.Sovyetlerin burnunun dibindeki İran rejiminin yarattığı "tehlîke" ve Afganistan ile bağlantıları,Çin'in İran'ı desteklemesi "İstikrarlı Bir Türk Devleti" anlayışını getirmektedir.Bu aşırı bir pragmatizm'dir ve sosyalizm'in can düşmanı bir politikadır.Sovyet yönetiminin bütün bunları görmesi gerekmektedir...Herkes için önem arzetmeyen enter-nasyonalizm,Kürt Ulusal Kurtuluş Mücadelesi için de arzetmemelidir.Kürdistan'ın bağımsızlığı ve Kürt ulusunun özgürlüğü kabullenilmelidir..

Büyük Ekim Devrimi ile birlikte,ulusal kurtuluş mücadeleleri sosyalist dünyanın bir parçası oldular.Lenin'in büyük bir enerji ve çaba ile yarattığı ulusal kurtuluş politikaları,oportünistler tarafından tahrip edildi ve içi boş bir süs eşyası haline getirildi.

Sosyalist ülkeler hiçbir şart öne sürmeksizin ulusal kurtuluş mücadelelerini desteklemek durumundadırlar.Oysa,sosyalist dünya ulusal kurtuluş mücadelelerine büyük devlet politikası ile bakarak,öne şart sürerek,sosyalist öğretiyi ters-ten işleterek ve çıkarlarına uygun seçmeci dav-

ranarak yaklaşmaktadır.Bu,emperyalizm karşısında ulusal kurtuluşları kurban etmek demektir.Bugün Sovyetlerdeki "açıklık" ve "yeniden yapılanma" teorileri bile ulusal kurtuluş mücadelelerine oportünistçe yaklaşımları çözemedi.Ve dünya dengesine uygun,stratejik destekler vererek,ilgilenmekten öteye geçemedi.Haksız savaşlar karşısında bile desteklenmeyen ulusal kurtuluş hareketleri vardır,yalnız başlarına bırakılmışlardır..Biz,Kürdistanlı sosyalistler bu durumu yakından izliyor ve biliyoruz.

Ülkemiz Kürdistan'da yıllardır ulusal kurtuluş mücadelesi verilmektedir.Orta-Doğu'da önemli denge değişiklikleri yaratacak olan Kürdistan İhtilali,her boydan tehditler ve oportünist yaklaşımlarla karşı karşıyadır.Bütün bunlara rağmen yolunu açarak ilerlemektedir.

Büyük Ekim Devrimi'nin 71.yılında ülkemiz Kürdistan her zamankinden daha fazla tehdit altındadır.Her zamankinden daha fazla dayanışma ve desteğe ihtiyaç duymaktadır.

Ülkemizde yaşanan son siyasal olaylar gösteriyor ki,ulusal kurtuluş mücadelemiz Orta-Doğu'daki çıkar çatışmalarına ve üstünlük kurma yarışına usuturplu biçimde peşkeş çekilmek

istenmektedir.Kürt halkına yönelik katliamlar sessizce geçiriliyor.Adı devrimciliğe,komünistliğe,barışseverliğe çıkmış ülkeler;bölgedeki politik gelişmeler karşısında,pragmatist,çıkarıcı dostluklarını korumak için kapalı kapılar ardında karanlık oyunlar çevirmektedirler...Biz,Kürdistanlı Marksistler ve halkımız bir kez daha gördük ki,ulusal ve örgütsel çıkarlar dostluk ilişkilerine egemendir..

Denge politikasını kendisine şiar edinenler ve aşırı pragmatizmle Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'ne yaklaşanlar,istedikleri kadar Büyük Ekim Devrimi'nin devrimci ruhuna bağlı olduklarını söylesinler ya da sahip çıksınlar;onlar, sosyalizmin yanından bile geçemezler.Yine onlar istedikleri kadar Leninizm adına barış görüşmeleri yapısınlar,istedikleri kadar Orta-Doğu barışından söz etsinler,Kürdistan sorununu görmezlikten gelerek barışı sağlayamayacaklardır..Barış adına ve sosyalizm adına sömürgeci devletlere yardım yapılamaz.Yoksul Kürt halkını öldürmek için sömürgecilere silah satılamaz.Savaş meydanlarında ve sivil barınma alanlarında sosyalist silahların halkımıza karşı nasıl kullanıldığını görerek çocuklarımız büyümektedir.Ve bizim ço-

cuklarımız hiçbir zaman bu silahların dünya barışı ve sosyalizm için kullanılmadığını öğreneceklerdir...

Kürdistan Kurtuluş Partisi (rızgari) olarak Büyük Ekim Devrimi'ni içimiz buruk,ama umutla yine gururla selamlıyoruz.Onun devrimci ruhuna herşeyimizle bağlıyız.Onun yol göstericiliği ile gelişen ve güçlenen mücadelemizle,sömürgeciliği bütün yanları ile ülkemizden kovacağız.Partimiz,ülkemizdeki bütün siyasal güçlerin oluş turacağı Ortak Taaruz Cephesi'nde yerini alacaktır.O'nun bir ögesi olarak,barış,bağımsızlık ve sosyalizm için mücadelede savaş alanında olacaktır.

Aynı zamanda,sosyalizmi tahrip eden,ona tüccar mantığı ve ilişkileri ile yaklaşan oportünistlere karşı da dişe diş mücadelede kararlıyız.Ulusal ve toplumsal kurtuluşumuz önündeki tüm engellerin yıkılması için birlik ve saflarımızı sıkılaştırmanın gerekliliğini de belirtmek istiyoruz.Bu uzun,zor ve aşırı sabır ve dayanıklılık isteyen mücadelede hiçbir zaman panik göstermeden,halkımıza olan güvenimizi de tekrarlıyoruz.

Günöbirlik ve geçici çıkarlar için değil,uzun

vadeli siyasal amaçlarımız uğruna,ciddi,bilimsel ve gerçek birliklere doğru ilerlemeliyiz.Bu zor ve acımasız savaşta,hiç kimsenin aracı ve kuklası olmadan Bağımsız,Birleşik,Demokratik ve Sosyalist bir Kürdistan'ın her ne pahasına olursa olsun gerçekleşmesi için var gücümüzle çalışmalıyız.Bu,elbete kolay olmayacaktır..

Yaratılan ya da yaratılmak istenen bu durumalı kaos ortamında,birbirimize kenetlenmenin ve saflarımızı daha da sıkılaştırmanın bilinci ile hareket etmeliyiz.

Pazarlıklara,dayatmalara karşı ikircilikli ya da teredütlerle değil kararlılıkla karşı durmalıyız.Devrimci ahlak ilkelerini ve sosyalist yöntemleri ne pahasına olursa olsun,özellikle bu ortamda elimizden bırakmamalıyız.Hayatla mücadele arasında bir yerde değil,mücadelenin tam ortasında durmalıyız.

Bu inançlarla Büyük Ekim Devrimi'nin 71.yıldönümünde umutlu ve kararlıyız.kuşkumuz yok başaraacağız.

(Devamı 56. sayfada)

BİR İŞKENCE Cİ'NİN SONU ÜZERİNE

12 Eylül Cuntası ile Kürdistan ve Türkiye üzerinde uygulanan ağır baskı ve zulüm eyleminin acısını en çok cezaevleri çekmişti.Cezaevleri içinde en katmerli işkence gören yerlerden biri de Diyarbakır 1 Nolu Cezaeviydi.Buradaki işkence örgütlü ve programlı olarak,Kürt halkının ve militanlarının imhasına yönelmişti.MİT ve Polis burayı karargah seçmişti..Diyarbakır'daki işkence ve uygulamaları en detaylı biçimde Partimiz tarafından yayınlanan HAPİSHANE RAPORU'nda açıklıyoruz.1.cildi çıkan ve tükenen, 2.cildi basımda olan kitabın 3 ya da 4 ciltte tamamlanması düşünülmektedir.

Diyarbakır zindanlarındaki vahşi uygulamanın 1980-83 arasındaki uygulayıcılarından biri de yüzbaşı ESAT OKTAY YILDIRAN'dı.O seçilmiş bir araç ve zavallı bir insandı (!) O'nun gibi bütün işkenceciler bilmelidirler ki,omuzu kalabalık generaller ve burjuvazi işi bitince kimseyi korumaz..Ve Esat Oktay da korunamadı.22 Ekim 1988'de Esat Oktay öldürüldü ve cezasını

buldu..

Cezaevindeki işkencelerdeki "başarısı"ndan ötürü ödüllendirilen ve binbaşılığa terfi ettirilerek gözü boyanan Esat,önce Manavgat Askerlik Şubesine gönderilerek kamufle edildi.Sonra,İzmir ve Aydın'da (memleketi olduğu söylenmektedir) ve İstanbul'da gizlendi,ama,kurtulamadı.Onun gibi diğerleri de kurtulamıyacaklardır.O günlerde Cezaevi müdürü olan ve şimdi Kıbrıs'ta bulunan BİROL ŞEN,bundan önce müdür olan Alaattin BAYAR,tüm bunların başı ve şimdi Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Kemal YAMAK ve daha birçokları...

Türk Genel Kurmayı yayınladığı bildiride,Esat'ı övmekte ve O'nun iyi bir Atatürkçü olduğunu söylemektedir.İyi bir işkenceci olduğunu ise gizlemekte ve savunmaktadır.Evet iyi bir Atatürkçü idi ama,iyi bir işkenceciydi de.O her şey yaptı..birçok insanın ırzına geçirtti.Birçoğunu sakat bıraktı,öldürdü..Türk Genel Kurmayı böyle birini övmektedir..1980'lerde Diyarbakır'-

da Kolordu Komutanı olan Kemal YAMAK,De-
vegeçidin'de askeri birlikleri bizzat gezerek,
"bana Kürtçülere ve komünistlere baskı ve iş-
kence yapacak,onları cezaevinde hizaya sokacak
tam yetkili iki yüzbaşı gerekli" dediği zaman,
Esat gönüllü çıkmıştı..Nitekim cezaevinde "ben
yalnız Kemal Yamak'tan emir alırım,kimse beni
bağlamaz" diyordu..Ama,sökmedi...Eğer yüzbaşı
Esat (sonra Binbaşı) konuşsaydı,Genel Kurmay
başkanlığına aday olan Kemal YAMAK'ın hali
nasıl olurdu..Çünkü,Esat her zaman satın alına-
bilecek biriydi.Rüşvetçi,kumarcı,içkici,velhasıl
her yanı vardı..Bütün lümpenlerle içili dışlıydı..
Bazı asker ve çavuşları zorla üzerine çekiyordu!..
Bütün komutanlar,adli müşavir,hakimler,savcılar,
avukatlar arasında büyük paralarla arabuluculuk
yapıyordu..Bir eroin davasında açıklandığı gibi,
kendisine Renault araba rüşvet olarak verilmişti
Bize dayatılmış böylesi haksız bir savaşta,bu
tür işkencecilerin cezalandırılmaların başka ola-
nağı yok..Türk basını alışılmış yapısıyla hemen
olaya bir suçlu yaratmak için çabaladı..Bu olay
tüm Diyarbakır cezaevindeki zulüm ve işkence
görenlerin,ölen arkadaşların anılarına yapılmış
ortak bir eylemdir.Esat gibi diğer işkenceciler

de kendilerini kurtaramıyacaklardır.

İşkence,zulüm ve zörbalığı bir kez daha lanet-
liyoruz.

24. EKİM 1988

Kürdistan Kurtuluş Partisi
(rızgari)
BASIN/YAYIN MERKEZİ

54. sayfanın devamı

BÜYÜK EKİM DEVRİMİ'nin...

YAŞASIN SOSYALİZMİ

YAŞASIN KÜRT HALKININ ÖZGÜRLÜĞÜ ve
KÜRDİSTAN'IN BAĞIMSIZLIĞI!

Ekim/1988

KÜRDİSTAN KURTULUŞ PARTİSİ

(rızgari)
Polit Bürosu

POLİTEKNİK DİRENİŞİ'NİN YIL DÖNÜMÜNDE, YUNAN-KÜRT HALKLARININ DOSTLUĞUNU PEKİŞTİRELİM!

Bilindiği gibi,1967'de Yunanistan'da Askeri Diktatörlük iktidara el koydu..1967-68 yıllarında devrimci bir mücadele sürdü,ancak,ittifak yoktu.1968'den 1972'ye kadar ise,soğuk bir dönem yaşandı,mücadele potansiyeli çok düştü..

Kısa sürede Cunta ile halk arasında çelişki derinleşti..

Cunta,öğrencileri de "hizaya" sokmak istiyordu.1972 öğrenci seçimlerinde dışarıdan empozeler yapmaya çalıştı..Cunta'nın uygulamalarını kabul etmeyen öğrenciler,kendiliğinden de olsa hoşnutsuzluklarını protestoya dönüştürdüler..Öğrenciler Üniversite seçimlerinin kendileri tarafından yapılmasını istiyorlardı.

Şubat 1973'te Hukuk Fakültesi bir günlük işgal edildi.14 Kasım 1973'te Politeknik İşgaliyle protestolar önemli bir düzeye sıçradı...

Gelişmeler karşısında Cunta,parlamentarizmin oluşması için harekete geçiyor ve bazı partiler seçimlere katılmak istiyorlar.

Reformist,teslimiyetçi parti ve grupların karşı olmalarına rağmen,öğrencilerin direnişi halkın geniş desteğini kazanarak,Cunta'ya karşı önemli bir atak yaparak,halkın devrimci mücadele safalarında yerini alıyor..

4.11.1973'te yapılan bir anma töreni kitlesel protestoya dönüşerek,20 bin insanın katılımı ile geniş boyutlara ulaşıyor ve polisle çatışmalar başlayarak,birçok insanın yaralanmasına yol açıyor..17 kişinin yaralandığı bu olay,önemli bir ajitasyon sağlayarak,bütün üniversitenin yürüyüşe geçmesi ve Politeknik'e kadar gelerek buranın işgalini gerçekleştiriyor...Okul etrafında binlerce kişi toplanarak,polisle çatışıyor,hükümete ait bina ve işyerleri tahrip ediliyor...

Kısaca değindiğimiz Politeknik Direnişi'nin bu yıldönümünde,biçim ve muhteva olarak farklı olmalarına rağmen,mücadele dünyanın birçok yerinde yine bütün şiddeti ile devam ediyor..

Ülkemiz Kürdistan'ın ulusal ve toplumsal kur-

tuluş mücadelesi de bütün şiddeti ile devam ediyor..Orta-Doğu'da önemli statüko değişikliklerine neden olacak Kürdistan Devrimi büyük saldırılara hedef olarak zor günler yaşamaktadır. İran-İrak arasındaki haksız savaş "ateşkes"le sonuçlanmasına rağmen,İrak;kimyasal silahlarla ülkemize saldırıya geçti,binlerce sakat,yaralı ve ölü bıraktı..Halkımız topraklarını terk etmek zorunda kaldı..Kanlı Baas Rejiminin halkımıza karşı bu saldırılarına hiç ses çıkaran olmadı,ya da çok cılız sesler geldi..Aynı duyarsızlık Yunanistan'da sözkonusudur.Oysa,Yunan Halkı,Alman İşgaline ve Generaller Cuntasına karşı binlerce şehit vermiş,yaralı ve sakat bırakmış bir Halktır.Ülkesini kanla,tırnakla diş diş korumuş,ve sahiplenmiştir..Bir halk böyle günlerini nasıl unutabilir?Türklerin ve Osmanlıların zulüm ve işkencesini bizden daha iyi bilen Yunan halkı, Kürdistan'a yapılan baskı ve zulmü nasıl duymamazlıktan gelir...Bunun gibi,Yunan komünistleri,sosyalistleri ve demokratları da destek ve dayanışmanın ne olduğunu çok iyi bilirler.

Güney Kürdistan'da eli kanlı Baas Rejiminin Kürt halkını katlettiği günlerde Yunanistan'da

festivaller oluyordu.Geniş katılımlı bu festivallerde bile Kürt halkı üzerindeki baskı ve katliam protesto edilmedi.Bu bir görevdi,ama yapılmadı.Biz de,Kürdistan Kurtuluş Partisi'nin Yunanistan'daki üye ve sempatizanları olarak,halkımız üzerindeki katliama seyirci kalınmasından dolayı bu festivalleri protesto ettik ve katılmadık...

Biz,Politeknik Direnişi'nin radikal ve devrimci özünü savunuruz ve buna sahip çıkarız.Bunun gibi,Yunan Emekçilerinin demokratik ve sosyalist kazanımlarına da aynı düzeyde sahip çıkar ve savunuruz...Unutulmamalıdır ki,bizim mücadelemizi ancak Yunan halkı gibi acı çekmiş,mülteci olmuş,işgali,baskıyı,zulmü ve tahakkümü iligine kadar duymuş ve yaşamış bir halk Kürt halkının mücadelesini anlayabilir.Bizim,böyle bir halktan dayanışma göstermesini ve destek vermesini istemek hakkımızdır.

Biz,Kürdistanlı sosyalistler olarak Politeknik Direnişi'nin bu yılki anma gününde,diyoruz ki;

-tüm duyarsızlıkları birlikte yıkalım!

-Halkların dostluklarını pekiştirelim!

Unutmayın ki,Kürt halkı her zamankinden da-

Devamı 49.sayfada

Kadro yayını para
ile satılamaz.
dağıtılamaz.

Institut kurde de Paris

Institut kurde de Paris